

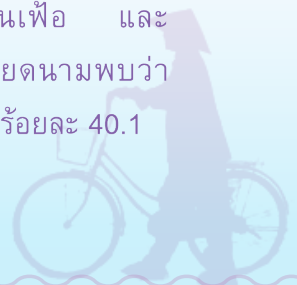
ส่วนที่ 1 : สรุปภาวะเศรษฐกิจ

บทสรุปผู้บริหาร

1.1 ภาวะเศรษฐกิจเวียดนามปี 2551

เศรษฐกิจเวียดนามในปี 2551 ขยายตัวร้อยละ 6.2 ต่ำกว่าปี 2550 ที่ขยายตัวร้อยละ 8.5 เนื่องจากปัญหาภาวะเศรษฐกิจโลกรวมถึงภัยธรรมชาติและโรคระบาดในสัตว์ภายในประเทศ ดัชนีราคาผู้บริโภคที่เร่งสูงขึ้นส่งผลให้ราคาอาหารเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ปี 2551 เท่ากับ 91.3 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ.

ภาคการเกษตร การผลิตของภาคการเกษตรขยายตัวอยู่ในเกณฑ์ดี ผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.0 เมื่อเทียบกับปีก่อน การขยายตัวของภาคการเกษตรในปี 2551 เป็นผลจากการเพิ่มพื้นที่ปลูก และมีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างกว้างขวาง อีกทั้งรัฐบาลยังมีนโยบายให้การสนับสนุน สำหรับ **ภาคอุตสาหกรรม** ผลผลิตภาคอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.9 เมื่อเทียบกับปีก่อน ถือเป็นอัตราการขยายตัวที่ต่ำสุดในช่วง 4 ปีที่ผ่านมา (ปี 2550 ขยายตัวร้อยละ 17.1 ปี 2549 ร้อยละ 16.8 และในปี 2548 ร้อยละ 16.5) เนื่องจากราคาวัตถุดิบการผลิตสูงขึ้นและปัญหาเงินเฟ้อ และเมื่อพิจารณาถึงโครงสร้างภาคอุตสาหกรรมของเวียดนามพบว่า ผลผลิตของโครงการลงทุนต่างชาติ (FDI) มีสัดส่วนถึงร้อยละ 40.1

ภาคบริการ นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเวียดนามรวม 4.3 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 เมื่อเทียบกับปีก่อน ต่ำกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ เนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจโลก วิกฤตทางเศรษฐกิจ และปัญหาภายในประเทศ **ภาคการค้า** ตลาดค้าปลีกของเวียดนามมีศักยภาพในการขยายตัวตามจำนวนประชากรและพัฒนาการทางเศรษฐกิจ การค้าปลีกภายในประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 31.0 แต่ในช่วงปลายปีการบริโภคในประเทศเริ่มชะลอตัวเนื่องจากการลดลงของอำนาจซื้อ **ภาคโทรคมนาคม** ยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยอุตสาหกรรมการสื่อสารโทรคมนาคมภายในประเทศมีรายได้เพิ่มขึ้นจากปี 2550 ร้อยละ 39.1

ภาวะแรงงาน อัตราการว่างงานเท่ากับร้อยละ 4.7 ของกำลังแรงงาน เนื่องจากผลกระทบของเศรษฐกิจที่ชะลอตัวลง **ดัชนีราคาผู้บริโภค** (Consumer Price Index : CPI) ของเวียดนามเพิ่มสูงขึ้นอย่างมากในช่วงไตรมาสแรกและเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในไตรมาสที่ 2 และ 3 ดัชนีราคาผู้บริโภคเริ่มลดลงในไตรมาสที่ 4 เนื่องจากราคาสินค้าทั่วไปลดลง โดยเฉพาะสินค้าในหมวดอาหาร วัสดุก่อสร้าง และน้ำมัน ซึ่งลดลงอย่างมาก อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยของปี 2551 เท่ากับร้อยละ 23.0 ในส่วนของการลงทุนภาคเอกชน ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจของเวียดนามในไตรมาสที่ 4 ของปี ลดลงเหลือ 93 จุด จาก 100 จุดในไตรมาสที่ 3

ด้านต่างประเทศ เวียดนามมีรายได้จากการส่งออกสินค้า 62.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2550 ร้อยละ 29.5 สินค้าออกที่สำคัญคือ น้ำมันดิบ สิ่งทอและเสื้อผ้า รองเท้า อาหารทะเล ข้าว ผลิตภัณฑ์ไม้ อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ และกาแฟ โดยสหรัฐอเมริกาเป็นตลาดส่งออกที่ใหญ่ที่สุด เวียดนามมีการนำเข้าสินค้า 80.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 28.3 เมื่อเทียบกับปีก่อน สินค้านำเข้าส่วนใหญ่เป็นสินค้าที่ใช้ในการผลิตถึงร้อยละ 88.8 ในปี 2551 เวียดนามขาดดุลการค้า 17.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.1 เมื่อเทียบกับปีก่อน สาเหตุสำคัญมาจากการเพิ่มการนำเข้าสินค้าทุนซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

การลงทุนจากต่างประเทศในเวียดนามเพิ่มขึ้นอย่างมากจากการที่รัฐบาลเร่งเปิดเสรีด้านการลงทุน เพื่อให้สอดคล้องกับข้อตกลงของ WTO ในปี 2551 มีมูลค่าการลงทุน 63.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. มากกว่าปี 2550 ถึง 3 เท่า ส่วนใหญ่อยู่ในภาคอุตสาหกรรมและการก่อสร้าง

การค้าระหว่างไทยกับเวียดนามมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ไทยส่งออกไปเวียดนามเพิ่มขึ้นร้อยละ 31.9 จากปีก่อน ขณะที่มูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 30.1 ไทยได้เปรียบดุลการค้า 3,571.6 ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 32.7

สำหรับภาคการคลัง ทางกรเวียดนามได้ดำเนินนโยบายที่เข้มงวดมากขึ้นเพื่อควบคุมสภาพคล่องในระบบเศรษฐกิจ ในปี 2551 การใช้จ่ายด้านการคลัง รวมทั้งการลงทุนภาครัฐมีการขยายตัวสูง เป็นผลให้เกิดปัญหาการขาดดุลงบประมาณ สภาแห่งชาติเวียดนามเห็นชอบแผนงบประมาณประจำปี 2552 ด้วยงบประมาณขาดดุล 5.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือร้อยละ 4.8 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP)

ภาคการเงิน ธนาคารแห่งรัฐเวียดนาม (SBV) ได้ประกาศลดค่าเงินต้องเพื่อส่งเสริมการส่งออก ลดการขาดดุลการค้า และเสริมสร้างดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ โดยยังคงกรอบการเคลื่อนไหวของค่าเงินต้องในการแลกเปลี่ยนซื้อขายแต่ละวันไว้ที่ร้อยละ 3 อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างธนาคารถัวเฉลี่ยเท่ากับ 16,440 ดอง/1 ดอลลาร์ สรอ. นอกจากนี้ SBV ยังประกาศมาตรการเพิ่มสภาพคล่องให้แก่ธนาคารพาณิชย์ด้วยการลดสัดส่วนเงินทุนที่ธนาคารต้องกันสำรองตามกฎหมาย SBV ยังได้ประกาศลดดอกเบี้ยมาตรฐานลงอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ธนาคารพาณิชย์สามารถลดดอกเบี้ยสินเชื่อ เป็นการช่วยเหลือทั้งผู้บริโภค ผู้ผลิต ผู้ประกอบการรายย่อยและนักลงทุนทั่วไป

1.2 แนวโน้มเศรษฐกิจปี 2552

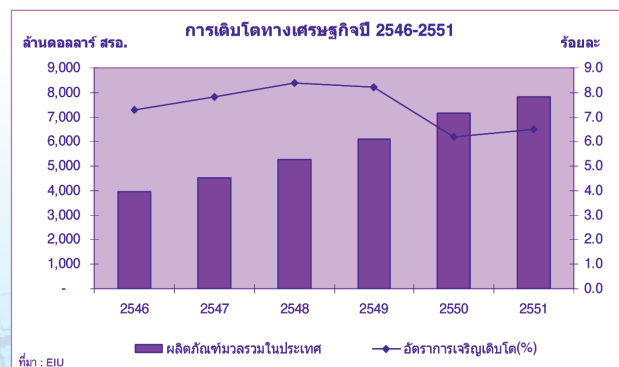
รัฐบาลเวียดนามตั้งเป้าหมายการขยายตัวทางเศรษฐกิจร้อยละ 5.0 อัตราเงินเฟ้อไม่เกินร้อยละ 15.0 เป้าหมายการเติบโตของการส่งออกร้อยละ 13.0 ขยายการจ้างงานเพิ่มขึ้น 1.7 ล้านคน ลดจำนวนครัวเรือนที่ยากจนให้เหลือร้อยละ 12.0 ประชากรในชนบทไม่น้อยกว่าร้อยละ 79.0 มีน้ำประปาใช้ อัตราการเข้าศึกษาระดับอุดมศึกษาเพิ่มร้อยละ 11.4 และสายอาชีพเพิ่มร้อยละ 18.0 และตั้งงบประมาณการลงทุนการพัฒนาด้านสังคมร้อยละ 39.5 ของ GDP รัฐบาลให้ความสำคัญกับการป้องกันภาวะเงินฝืดควบคู่ไปกับการควบคุมอัตราเงินเฟ้อ ดำเนินนโยบายการเงินอย่างเข้มงวด และใช้จ่ายงบประมาณอย่างประหยัด ผลักดันการปรับปรุงนโยบายภาษีและระดมเงินทุนโดยการขายพันธบัตรรัฐบาลเพื่อใช้ในการลงทุนด้านการศึกษา การสาธารณสุข การคมนาคม และการชลประทานในชนบท

ส่วนที่ 2 : ภาวะเศรษฐกิจ ปี 2551

2.1 ผลกระทบที่มวลรวมภายในประเทศ

ผลกระทบจากวิกฤตการเงินสหรัฐอเมริกา ทำให้เศรษฐกิจทั่วโลกอยู่ในภาวะชะลอตัวอย่างรุนแรง หลายประเทศอยู่ในภาวะถดถอย เวียดนามก็ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์นี้เช่นกัน โดยที่วิกฤตเศรษฐกิจของเวียดนามเกิดจากปัญหาอัตราเงินเฟ้อที่สูงมาก โดยมีราคาน้ำมันและราคาอาหารเป็นตัวผลักดัน ขณะที่การขาดดุลการค้าในช่วง 5 เดือนแรก พุ่งสูงขึ้นถึง 14.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. การไหลออกของเงินทุนต่างชาติทำให้ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ลดลง นักลงทุนขาดความเชื่อมั่น บริษัทต่างชาติลดการลงทุนภาคอุตสาหกรรมก่อสร้างภายในประเทศหดตัวลง ส่งผลให้ค่าเงินต้องอ่อนค่าลงเรื่อยๆ แต่ไม่รุนแรงเท่ากับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค เนื่องจากเศรษฐกิจของเวียดนามเติบโตจากการลงทุนโดยตรงของนักลงทุนจากต่างประเทศ (FDI) ซึ่งเป็นการลงทุนระยะยาว

ในปี 2551 เวียดนามต้องเผชิญกับปัจจัยลบจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ซบเซา การพัฒนาเศรษฐกิจของเวียดนามแม้จะไม่บรรลุเป้าหมาย แต่ก็ถือว่าประสบความสำเร็จหากคำนึงถึงอุปสรรคและความท้าทายในรอบปี คือ ปัญหาเงินเฟ้อทั่วโลกและภูมิภาค กับวิกฤตการณ์การเงินทั่วโลก สำนักงานสถิติเวียดนาม (General Statistics Office: GSO) รายงานอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเวียดนาม (GDP Growth at 1994 constant prices) ที่ร้อยละ 6.2 ต่ำกว่าปีก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 8.5 อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจของเวียดนามยังมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องมากกว่าในสหรัฐอเมริกา ยุโรป และญี่ปุ่น

ภาวะเศรษฐกิจโลกช่วงขาลง รวมถึงภัยธรรมชาติและโรคระบาดของสัตว์ในประเทศ ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและภาวะสังคมของเวียดนาม ดัชนีราคาผู้บริโภคที่เร่งสูงขึ้นทำให้ราคาอาหารเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ผลกระทบที่มวลรวมภายในประเทศ (Nominal GDP) ปี 2551 เท่ากับ 91.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ.¹ ภาคอุตสาหกรรมและก่อสร้างเป็นภาคที่มีบทบาทในโครงสร้างของ GDP มากที่สุด คือร้อยละ 39.9 ของ GDP ภาคบริการ ร้อยละ 38.1 และภาคการเกษตร ร้อยละ 22.0

¹ Country Report May 2009 EIU

2.2 ภาคการเกษตร

ในปี 2551 การผลิตของภาคการเกษตรขยายตัวอยู่ในเกณฑ์ดี ผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.0 เมื่อเทียบกับปีก่อน (output values at 1994 constant prices) เวียดนามมีศักยภาพในการผลิตสินค้าเกษตรหลายชนิด เช่น ข้าว ข้าวโพด กาแฟ และยางพารา ทั้งนี้ ผลผลิตทางการเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.0 ป่าไม้ร้อยละ 2.3 และการประมงร้อยละ 6.7

การขยายตัวของภาคการเกษตร ในปี 2551 เป็นผลมาจากการเพิ่มพื้นที่ปลูก และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างกว้างขวาง ประกอบกับการลดลงของราคาน้ำมันในช่วงปลายปีส่งผลให้การจับสัตว์น้ำเป็นเรื่องที่ง่ายขึ้น อีกทั้งรัฐบาลยังมีนโยบายให้การสนับสนุนชาวประมงในเรื่องราคาน้ำมัน การซื้อเรือ และการเปลี่ยนเครื่องยนต์เรือ

ภาคเกษตรกรรม

ข้าว ผลผลิตข้าวปี 2551 เท่ากับ 38.7 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 2.7 ล้านตันหรือเท่ากับร้อยละ 7.5 จากการเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกและประสิทธิภาพการปลูก แม้ว่านาข้าวในฤดูใบไม้ร่วง-ฤดูหนาว ซึ่งเป็นการทำนาฤดูสุดท้ายของประเทศจะได้รับความเสียหายจากสภาพภูมิอากาศเลวร้ายและการทำลายของศัตรูพืชก็ตาม เวียดนามมีพื้นที่ปลูกข้าวประมาณ 4.1 ล้านเฮกตาร์ (25.6 ล้านไร่) ข้าวสำหรับส่งออกส่วนใหญ่มาจากเขตที่ราบปากแม่น้ำโขงทางภาคใต้ ในช่วงต้นปี 2551 ขณะที่ราคาข้าวสาร 5%

ในตลาดโลกพุ่งขึ้นเกือบ 1,000 ดอลลาร์ สรอ. ต่อตันนั้น ทางกรมเวียดนามได้สั่งให้หยุดการส่งออกเพื่อสำรวจปริมาณที่ผลิตได้จริงในประเทศ นักวิชาการหลายคนได้ออกมาวิจารณ์รัฐบาลว่าดำเนินนโยบายข้าวผิดพลาด ทำให้พลาดโอกาสสำคัญที่จะทำรายได้มหาศาลช่วงที่ข้าวในตลาดโลกมีราคาสูง อย่างไรก็ตามทางการอนุญาตให้ส่งออกได้อีกครั้งในเดือนมิถุนายนหลังจากพบว่า ชาวนาทั่วประเทศสามารถผลิตข้าวเปลือกได้เกินปริมาณที่คาดไว้

ข้าวโพด ได้ผลผลิต 4.5 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 7.5

ยางพารา ผลผลิตที่ผลิตได้ในปี 2551 เท่ากับ 662,900 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.7 กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าประเทศเวียดนามประเมินว่าในอนาคตการส่งออกยางพาราของเวียดนามจะเผชิญอุปสรรคในการเจรจาข้อตกลงการค้าฉบับใหม่ จากการเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก ปัจจุบันเวียดนามมีพื้นที่เพาะปลูกยางพารา 601,800 เฮกตาร์ (3.8 ล้านไร่)

กาแฟ ผลผลิตกาแฟเวียดนามในปี 2551 เท่ากับ 1.06 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8 ทั้งนี้การผลิตกาแฟของเวียดนามได้ตั้งเป้าการส่งออก 900,000 - 1.1 ล้านตันต่อปี ส่วนใหญ่เป็นการส่งออกเมล็ดกาแฟดิบ ตลาดสำคัญคือ สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้

ปศุสัตว์ ในปี 2551 การเลี้ยงสัตว์ของเวียดนามเริ่มฟื้นตัว หลังจากได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติ และโรคระบาดจากการสำรวจ² เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2551 เวียดนามมีกระบือ 2.9 ล้านตัว ลดลงร้อยละ 3.3 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โค 6.3 ล้านตัว ลดลงร้อยละ 5.8 สุกร 26.7 ล้านตัว เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 และสัตว์ปีก 247.3 ล้านตัว เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.4

ป่าไม้

ปี 2551 เวียดนามมีผลิตภัณฑ์จากไม้ 3.6 ล้านลูกบาศก์เมตร เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 สถานการณ์ไฟป่า และการลักลอบตัดไม้ลดลงอย่างมากเมื่อเทียบกับปีก่อน โดยมีพื้นที่เสียหายทั้งสิ้น 3,919.7 เฮกตาร์ (24,498.1 ไร่) ลดลงร้อยละ 39.5 ทั้งนี้ การเสียหายจากไฟป่าลดลงถึงร้อยละ 67.3

การประมง

ผลผลิตจากการประมงในปี 2551 เท่ากับ 4.6 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 9.2 โดยเป็นผลผลิตจากฟาร์มเลี้ยงปลา 2.5 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.3 และจากการจับสัตว์น้ำ 2.1 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 (ในจำนวนนี้เป็นการจับสัตว์น้ำในทะเล 1.9 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3)

² General Statistics Office of Vietnam

2.3 ภาคอุตสาหกรรม

ผลผลิตภาคอุตสาหกรรม³ ของเวียดนามในปี 2551 มีมูลค่า 3.9 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. (output values at 1994 constant prices) เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.9 เมื่อเทียบกับปีก่อน แต่ต่ำกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ (4.2 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ.) ถือเป็นอัตราการขยายตัวที่ต่ำสุดในช่วง 4 ปีที่ผ่านมา (ปี 2550 ขยายตัวร้อยละ 17.1 ปี 2549 ร้อยละ 16.8 และในปี 2548 ร้อยละ 16.5) เนื่องจากราคาวัตถุดิบการผลิตสูงขึ้น และปัญหาเงินเฟ้อ โดยภาครัฐวิสาหกิจขยายตัวร้อยละ 4.0 ภาคเอกชนท้องถิ่นขยายตัวร้อยละ 18.8 และภาค FDI ขยายตัวร้อยละ 18.6

เมื่อพิจารณาถึงโครงสร้างภาคอุตสาหกรรมของเวียดนาม พบว่าผลผลิตของโครงการลงทุนต่างชาติ (FDI) มีสัดส่วนมากที่สุด คือ ร้อยละ 40.1 (11.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ภาคเอกชนท้องถิ่น ร้อยละ 34.5 (9.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ.) และภาครัฐวิสาหกิจ เวียดนามร้อยละ 25.5 (6.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ.) จังหวัดที่เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมสำคัญของประเทศที่มีอัตราการขยายตัวทางอุตสาหกรรมที่ดี ได้แก่ จังหวัด Vinh Phuc, Binh Duong, Dong Nai, Hai Phong, Can Tho และ Thanh Hoa สำหรับอัตราการขยายตัวภาคอุตสาหกรรมของกรุงฮานอย และนครโฮจิมินห์ อยู่ที่ร้อยละ 12.9 และร้อยละ 12.0 ตามลำดับ

³ สำนักงานสถิติเวียดนาม (GSO)

ผลผลิตอุตสาหกรรมที่มีอัตราการขยายตัวสูง ส่วนใหญ่อยู่ในภาคการผลิตและการแปรรูป ได้แก่ การผลิตรถบรรทุก รถโดยสาร อาหารทะเลแปรรูป เครื่องซักผ้า เสื้อผ้าสำหรับผู้ใหญ่ หม้อแปลงไฟฟ้า ตู้เย็น และนมผง ส่วนภาคอุตสาหกรรมที่มีผลผลิตลดลงมาก ได้แก่ เชื้อเพลิงเหลว รองเท้า ยางรถยนต์ และเหล็ก

อุตสาหกรรมอาหารทะเล เวียดนามเป็นประเทศผู้ส่งออกอาหารทะเลรายใหญ่อันดับที่ 8 ของโลก ตลาดส่งออกที่สำคัญได้แก่ สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกา สินค้าอาหารทะเลสำคัญได้แก่ กุ้ง ปลา สมาคมผู้ผลิตและผู้ส่งออกอาหารทะเลเวียดนาม (VASEP) คาดว่ารายได้จากการส่งออกอาหารทะเลของเวียดนามในปี 2552 อาจลดลงถึง 1 ใน 3 ของปี 2551 หากอุตสาหกรรมอาหารทะเลไม่ได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจังจากรัฐบาล VASEP ได้เสนอให้รัฐบาลเวียดนามนำเข้าอาหารทะเลที่ยังไม่ผ่านการแปรรูปเพื่อช่วยเพิ่มมูลค่าและเพื่อให้โรงงานผลิตอาหารทะเลมีวัตถุดิบเพียงพอต่อการผลิตอย่างเต็มกำลัง จากการสำรวจของ VASEP พบว่าในอนาคตแหล่งน้ำเวียดนามจะไม่สามารถให้ผลผลิตสัตว์น้ำได้มากกว่าในปัจจุบัน เนื่องจากการจับปลابرเวณชายฝั่งมีปริมาณลดลง ส่วนการจับปลาน้ำลึกก็ทำได้จำกัด โรงงานอุตสาหกรรมผลิตอาหารทะเลในเวียดนามไม่ได้ใช้กำลังการผลิตอย่างเต็มที่ เนื่องจากปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบการผลิต VASEP ได้เสนอให้รัฐบาลเวียดนามอนุมัติแผนพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารทะเลระยะยาวถึงปี 2563 โดยรวมการกำหนดมาตรฐานโรงงาน นโยบายภาษี แหล่งเงินทุน แหล่งการนำเข้าอาหารทะเล และมาตรฐานสุขอนามัย

อุตสาหกรรมสิ่งทอ จากข้อมูลของสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครโฮจิมินห์ อุตสาหกรรมสิ่งทอและเสื้อผ้าของเวียดนามมีผู้ผลิตประมาณ 2,500 บริษัท มากกว่าร้อยละ 70 ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในนครโฮจิมินห์และจังหวัดรอบๆ เช่น จังหวัด Long An จังหวัด Dong Nai จังหวัด Binh Duong อีกร้อยละ 20 ตั้งอยู่ทางตอนเหนือโดยมีกรุงฮานอยเป็นหลัก ส่วนที่เหลือกระจายอยู่ทางภาคกลางของประเทศ จำนวนคนงานในสาขาส่งทอของเวียดนามมีประมาณ 2.2 ล้านคน (ไม่รวมแรงงานที่ปลูกฝ้ายและปลูกหม่อนเลี้ยงไหม) ในจำนวนนี้กว่า 1 ล้านคน ทำงานในนิคมอุตสาหกรรม การผลิตผ้าผืนส่วนใหญ่จำหน่ายในตลาดภายในประเทศ ส่วนการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปส่วนใหญ่เป็นแบบรับจ้างผลิตซึ่งต้องพึ่งพาคำสั่งซื้อจากต่างประเทศ

อุตสาหกรรมสิ่งทอของเวียดนามกำลังพัฒนา และพยายามสร้างระบบมาตรฐานด้านการทอให้ดีขึ้น แต่ก็ยังไม่สามารถสนองความต้องการในประเทศได้ ปัญหาที่เผชิญขณะนี้คือ การขาดแคลนแรงงานฝีมือ ขาดประสบการณ์ด้านการบริหาร ขาดข้อมูลการตลาดและความสามารถในการออกแบบผลิตภัณฑ์

รถยนต์ ผู้ผลิตรถยนต์ทั่วโลกส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเศรษฐกิจโลก แต่จากรายงานของสมาคมผู้ผลิตรถยนต์เวียดนาม ผู้ผลิตรถยนต์ในเวียดนามยังสามารถเพิ่มยอดขายได้ร้อยละ 37.0 ในปี 2551 แม้ยอดขายในช่วง 4 เดือนสุดท้ายของปีจะลดต่ำลงมาก เนื่องจากได้รับผลกระทบจากการปรับภาษีรถยนต์

ของเวียดนาม รวมถึงวิกฤตเศรษฐกิจโลก แต่ยอดขายที่สูงในช่วง 7 เดือนแรกของปี ได้ช่วยพยุงให้อัตราการเติบโตของอุตสาหกรรม การผลิตรถยนต์ในเวียดนามเพิ่มขึ้นในภาพรวม โดยยอดจำหน่าย รถยนต์ตลอดปีมีจำนวน 110,186 คัน ทั้งนี้ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2551 รัฐบาลเวียดนามขึ้นค่าจดทะเบียนเป็นร้อยละ 15.0 ของราคาขาย รถยนต์

2.4 ภาคบริการ

2.4.1 ภาคการท่องเที่ยว

ในปี 2551 มีจำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาเวียดนามรวม 4.3 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 เมื่อเทียบกับปีก่อน ต่ำกว่าเป้าหมาย ที่ตั้งไว้ 4.8 - 5.0 ล้านคน เนื่องจากเศรษฐกิจโลกถดถอย นักท่องเที่ยว จากญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ไต้หวัน และแคนาดาได้ลดลงอย่างมาก ส่งผลให้ เวียดนามไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ อย่างไรก็ตามยังมี นักท่องเที่ยวจากหลายประเทศในภูมิภาคที่ยังมีอัตราการขยายตัว ที่ดี เช่น จีน สิงคโปร์ ไทย และมาเลเซีย ทั้งนี้รัฐบาลเวียดนามได้ อนุมัติงบประมาณ 1.9 ล้านดอลลาร์ สรอ. เพื่อส่งเสริมกิจกรรม การท่องเที่ยว รวมถึงประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ของเวียดนามทาง สถานีโทรทัศน์ BBC ด้วย

จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมดที่เข้ามาเที่ยวใน เวียดนาม เป็นนักท่องเที่ยวจากประเทศจีนมากที่สุด โดยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 13.1 เมื่อเทียบกับปีก่อน สหรัฐอเมริกาเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2

สิงคโปร์เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.6 และประเทศไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.6 สำหรับนักท่องเที่ยวที่ลดลงได้แก่นักท่องเที่ยวจากสาธารณรัฐเกาหลี ลดลงร้อยละ 5.5 ญี่ปุ่นร้อยละ 6.1 และไต้หวันร้อยละ 4.9 สำหรับ ประเทศที่ชาวเวียดนามนิยมไปท่องเที่ยวในปี 2551 ได้แก่ ประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ และจีน

International Visitors to Vietnam from 2007 - 2008

	2007	2008	(อัตราขยายตัว%)
Total	4,171,564	4,253,740	2.0
By Means			
By air	3,261,941	3,283,237	0.7
By sea	224,389	157,198	-29.9
By road	685,234	813,305	18.7
By Purposes			
Tourism	2,569,150	2,631,943	2.4
Business	643,611	844,777	31.3
Visiting Relatives	603,847	509,627	-15.6
Others	354,956	267,393	-24.7

Sources: Vietnam National Administration of Tourism

องค์การบริหารการท่องเที่ยวเวียดนาม หรือ VNAT (Vietnam National Administration of Tourism) รายงานว่าวิกฤต ทางเศรษฐกิจเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้การขยายตัวของอุตสาหกรรม

ท่องเที่ยวลดลง นอกเหนือจากปัญหาภายในประเทศ เช่น ความผันผวนทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อสูง ระบบสาธารณสุขไม่พร้อมและเส้นทางคมนาคมที่ไม่พร้อม และการขาดแคลนบุคลากร ทำให้การท่องเที่ยวเวียดนามประสบปัญหาด้านคุณภาพการให้บริการ ในปี 2552 เวียดนามมีเป้าหมายที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้าประเทศมากขึ้น ด้วยการเปิดแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลและเกาะต่างๆ โดยจัดงานส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง ประกอบกับการมีชายฝั่งทะเลที่ยาว มีเมืองท่า แหล่งโบราณสถานเก่าแก่จนได้รับการจัดอันดับจากนิตยสารท่องเที่ยวชั้นนำต่างๆ ทำให้เวียดนามเป็นจุดหมายการท่องเที่ยวที่โดดเด่นแห่งหนึ่งในเอเชีย

2.4.2 ภาคอสังหาริมทรัพย์

ตั้งแต่ปี 2550 ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ตามเมืองใหญ่ของเวียดนาม เช่น กรุงฮานอย นครโฮจิมินห์ และจังหวัดดานัง เติบโตอย่างรวดเร็วเนื่องจากเศรษฐกิจเวียดนามในหลายปีที่ผ่านมาขยายตัวสูงขึ้น ทำให้นักลงทุนต่างชาติเข้าไปลงทุนและจัดตั้งธุรกิจในเวียดนาม ส่งผลให้ความต้องการที่อยู่อาศัยเพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตาม อัตราดอกเบี้ยที่พุ่งสูงขึ้นและการที่สถาบันการเงินใช้มาตรการเข้มงวดมากขึ้นในการปล่อยสินเชื่อตั้งแต่ช่วงต้นปี 2551 ส่งผลกระทบอย่างหนักต่ออุตสาหกรรมก่อสร้างของเวียดนาม ประกอบกับการที่เศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวร้อนแรงเกินไปในช่วงครึ่งแรกของปี ส่งผลให้รัฐบาลเวียดนามใช้มาตรการคุมเข้มการปล่อยสินเชื่อ ซึ่งถือเป็นการสิ้นสุดยุคเฟื่องฟูของภาค

อสังหาริมทรัพย์ที่เคยขับเคลื่อนอุตสาหกรรมก่อสร้างให้ขยายตัวอย่างมากก่อนหน้านี้ ความกังวลเรื่องเศรษฐกิจโลกถดถอยยิ่งทำให้ความต้องการภายในประเทศลดลงอีก และจุดรั้งภาคอสังหาริมทรัพย์ของเวียดนามให้ชะลอตัวลงในปี 2552

2.4.3 ภาคการค้า

ตลาดค้าปลีกของเวียดนามนับว่ามีศักยภาพในการขยายตัวตามจำนวนประชากรและพัฒนาการทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้พฤติกรรมการบริโภคของชาวเวียดนามเปลี่ยนแปลงไป ในปี 2551 การค้าปลีกภายในประเทศ⁴ มีมูลค่า 4.7 หมื่นล้านดอลลาร์ สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 31.0 (หากตัดปัจจัยด้านราคาออก จะมีอัตราการขยายตัวร้อยละ 6.5) ในช่วงปลายปีการบริโภคในประเทศเริ่มชะลอตัวลงเนื่องจากการลดลงของอำนาจซื้อ และการชะลอการซื้อสินค้าของคนเวียดนาม เนื่องจากคาดว่าราคาสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ โดยเฉพาะเครื่องใช้ไฟฟ้าจะลดลงในต้นปี 2552 จากการที่เวียดนามต้องดำเนินการตามพันธกรณีภายใต้องค์การการค้าโลก (WTO) ทำให้รัฐบาลต้องหาทางเพิ่มอำนาจการซื้อและกระตุ้นการบริโภคในประเทศ อาทิ การลดอัตราดอกเบี้ยพื้นฐาน การเพิ่มความช่วยเหลือให้แก่เกษตรกร และเพิ่มบำนาญผู้เกษียณอายุอีกร้อยละ 15.0 รวมถึงส่งเสริมให้เอกชนจัดงานแสดงสินค้า กิจกรรมส่งเสริมการขาย และเพิ่มการเปิดสำนักงานขาย

⁴ รายงานจากกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าเวียดนาม

การมีศักยภาพทางเศรษฐกิจ ทำให้เวียดนามเป็นตลาดการค้าที่นักลงทุนต่างชาติให้ความสนใจ และตามพันธกรณีภายใต้ WTO เวียดนามต้องเปิดเสรีตลาดค้าส่งและค้าปลีกในวันที่ 1 มกราคม 2552 ส่งผลให้อัตราการขยายตัวของธุรกิจค้าปลีกในเวียดนามเพิ่มสูงขึ้น บริษัทค้าปลีกขนาดใหญ่ของต่างชาติที่ดำเนินธุรกิจในเวียดนามต่างก็มีผลการประกอบการที่ดี

ธุรกิจค้าปลีกในท้องถิ่นประเภทธุรกิจครอบครัว ยังคงมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนเวียดนาม จึงจำเป็นต้องรักษาไว้ให้อยู่ควบคู่ไปกับการขยายตัวของร้านค้าปลีกของบริษัทต่างชาติที่ใช้กลยุทธ์ทางธุรกิจสมัยใหม่ในการจัดตั้งร้านย่อยตามศูนย์การค้าในเมือง อย่างไรก็ตาม ทางการเวียดนามมีความกังวลถึงประสิทธิภาพและคุณภาพสินค้าของผู้ประกอบธุรกิจค้าส่งและค้าปลีกในท้องถิ่นซึ่งหากไม่ปรับปรุงแก้ไขโดยเร็วก็จะไม่สามารถแข่งขันและเสียตลาดให้กับคู่แข่งจากต่างชาติ ขณะเดียวกันผู้ประกอบการเวียดนามที่ต้องการส่งสินค้าไปจำหน่ายในร้านค้าปลีกของบริษัทต่างชาติจะต้องพัฒนาคุณภาพสินค้า หากสินค้าไม่ได้มาตรฐาน บ้ายแสดงรายการไม่ตรงกับคุณสมบัติสินค้า หรือถูกหักทวงเรื่องความปลอดภัยและสุขอนามัย สินค้าก็จะไม่ได้รับการยอมรับให้จำหน่ายในร้านค้าปลีกของบริษัทต่างชาติ

2.4.4 ภาคโทรคมนาคม

บริการโทรคมนาคมในเวียดนามนับว่ามีความโดดเด่นด้วยปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของธุรกิจการค้าและบริการสมัยใหม่ ประกอบกับรัฐบาลเริ่มเปิดเสรีในธุรกิจต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของ WTO ส่งผลให้นักลงทุนต่างชาติเข้าไปลงทุนประกอบธุรกิจโทรคมนาคมในเวียดนามเพิ่มขึ้น บริการโทรคมนาคมในเวียดนามประกอบด้วย 3 บริการหลัก ได้แก่ บริการโทรศัพท์พื้นฐาน โทรศัพท์เคลื่อนที่ และบริการอินเทอร์เน็ต

ธุรกิจโทรคมนาคมโดยรวมยังขยายตัวต่อเนื่อง กระทรวงการสื่อสารและข้อมูลเวียดนามระบุว่าในปี 2551 ภาคอุตสาหกรรมการสื่อสารโทรคมนาคมภายในประเทศมีรายได้เกือบ 5.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 39.1 จากปี 2550

ณ สิ้นปี 2551 เวียดนามมีการลงทะเบียนใช้โทรศัพท์ ทั้งสิ้น 82.3 ล้านหมายเลข เฉพาะในปี 2551 มีจำนวนถึง 36.3 ล้านหมายเลข เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 78.8 คิดเป็นสัดส่วนโทรศัพท์ 95.8 หมายเลขต่อประชากร 100 คน ส่วนใหญ่เป็นการลงทะเบียนใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ สำหรับผู้ลงทะเบียนบริการอินเทอร์เน็ตในปี 2551 มีจำนวน 1.5 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 28.0 ทำให้ยอดรวมของผู้ลงทะเบียนบริการอินเทอร์เน็ตในเวียดนามมีจำนวน 6.7 ล้านคน ทั้งนี้กระทรวงสารสนเทศและการสื่อสารเวียดนามมีแผนจะติดตั้งระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อให้เข้าถึงพื้นที่ชนบทและโรงเรียนภายในปี 2552

⁵ Ministry of information and Communications Vietnam

2.5 ภาวะแรงงาน

ปี 2551 เวียดนามมีประชากร 86.2 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ 1.2 เป็นชาย 42.4 ล้านคน และหญิง 43.8 ล้านคน คิดเป็น ร้อยละ 49.1 และร้อยละ 50.9 ของประชากรทั้งหมด ตามลำดับ ประชากรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 72.1) อาศัยอยู่ในชนบทจำนวน 62.1 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6 อยู่ในเมือง 24.0 ล้านคน เพิ่มขึ้น ร้อยละ 2.9 เมื่อเทียบกับปีก่อน

ภาวะการจ้างงานภายในประเทศ ประชากรมีงานทำ 45.0 ล้านคน เป็นแรงงานภาครัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ 4.1 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 แรงงานภาคเอกชน 39.1 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 และภาค การลงทุนจากต่างประเทศ 1.8 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.9 อัตรา การว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 4.7 ของกำลังแรงงาน ตั้งแต่ช่วงต้นปีเกิด การประท้วงหยุดงานในเวียดนามบ่อยครั้งเพื่อเรียกร้องรายได้ รวมถึงสิทธิในการหยุดงานช่วงเทศกาล กระทรวงแรงงานเวียดนาม คาดว่าในปี 2552 การจ้างงานจะลดลงเนื่องจากการลดการผลิตและ การล้มละลายของบริษัทเอกชน นอกจากนี้การที่บริษัทต่างชาติ บางส่วนตัดสินใจทิ้งตลาดเวียดนามก็เป็นอีกปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การจ้างงานแรงงานท้องถิ่นเช่นกัน

ภาวะการจ้างงาน

	Thousand persons		
	2006	2007	Estimate 2008 ^(*)
TOTAL	43,347.2	44,171.9	45,037.2
By economic type			
State	4,007.8	3,974.6	4,073.3
Non-state	38,639.0	38,657.7	39,132.5
FDI	700.4	1,539.6	1,831.4
By sector			
Agriculture, forestry, fishery	24,122.8	23,810.8	23,624.8
Industry and construction	8,192.7	8,825.3	9,385.5
Service	11,031.7	11,535.8	12,026.9
Unemployment rates	4.8	4.6	4.7

(*) For 2008 labor under work is counted at 01/4/2008

ที่มา : สำนักงานสถิติเวียดนาม

ค่าจ้างขั้นต่ำ⁶ สำหรับแรงงานไร้ฝีมือในบริษัทที่มีต่างชาติร่วมลงทุนในเมืองใหญ่ เช่น กรุงฮานอย นครโฮจิมินห์ นครไฮฟอง และเมืองฮาลอง อยู่ที่ประมาณ 55 ดอลลาร์ สรอ. ต่อเดือน ทั้งนี้ หากเป็นแรงงานฝีมืออัตราจะเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 7 โดยอัตราดังกล่าวเป็นอัตราที่ทางการเวียดนามได้ปรับเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2551

อัตราค่าจ้างขั้นต่ำเปรียบเทียบระหว่างประเทศต่าง ๆ

ประเทศ	ดอลลาร์สหรัฐ/เดือน
ไทย (กรุงเทพฯ)	115 - 157
ฟิลิปปินส์ (มะนิลา)	120 - 163
อินโดนีเซีย (จาการ์ต้า)	89.21
จีน (ปักกิ่ง)	81
เวียดนาม (โฮจิมินห์/ฮานอย)	50 - 55

แหล่งข้อมูล : Oversea Research Department, Japan External Trade Organization, มีนาคม 2551

⁶ ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

2.6 ระดับราคา

ในปี 2551 เวียดนามต้องเผชิญกับภาวะเงินเฟ้อในอัตราที่สูงมาก ส่งผลให้ต้นทุนค่าจ้างแรงงานปรับตัวสูงขึ้นตามไปด้วย สาเหตุสำคัญส่วนหนึ่งมาจากราคาอาหารสูงขึ้น และการลอยตัวราคาน้ำมัน ดัชนีราคาผู้บริโภค⁷ (Consumer Price Index : CPI) ของเวียดนามเพิ่มสูงขึ้นอย่างมากในช่วงไตรมาสแรกและเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในไตรมาสที่ 2 และ 3 ดัชนีราคาผู้บริโภคเริ่มลดลงในไตรมาสที่ 4 เนื่องจากราคาสินค้าทั่วไปลดลง โดยเฉพาะสินค้าในหมวดอาหาร วัสดุก่อสร้าง และน้ำมัน อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยของปี 2551 เท่ากับร้อยละ 23.0 อัตราเงินเฟ้อของเวียดนามในเดือนธันวาคม 2551 อยู่ที่ร้อยละ 19.9⁸ ถือเป็นอัตราเงินเฟ้อที่ต่ำที่สุดในรอบ 9 เดือน นับตั้งแต่เดือนมีนาคม 2551 เนื่องจากราคาน้ำมันที่อ่อนตัวลง และความต้องการสินค้าลดลง

⁷ รายงานจากสำนักงานสถิติแห่งชาติเวียดนาม

⁸ ตัวเลขจากสำนักงานสถิติเวียดนาม

Consumer price indexes, December 2008

	December 2008 vs.			Average CPI in 2008 vs. 2007
	Base year (2005)	December 2007	November 2008	
Consumer price indexes	146.1	119.9	99.3	123.0
Restaurant & catering services	171.8	131.9	99.9	136.6
Of which:				
Food	191.1	143.3	97.6	149.2
Foodstuff	163.9	126.5	100.8	132.4
Drinks & cigarettes	130.4	113.1	100.7	110.8
Textile, footwear & hats	128.4	112.9	101.0	110.3
Housing & construction materials	137.9	108.5	97.6	120.5
Family appliances & tools	127.5	112.7	100.6	109.1
Medicaments, health	123.8	109.4	100.4	108.9

Consumer price indexes, December 2008

	December 2008 vs.			Average CPI in 2008 vs. 2007
	Base year (2005)	December 2007	November 2008	
Means of transport, communication	123.4	106.6	93.2	116.0
Of which:				
Post, telecommunication	78.4	84.9	94.0	88.2
Education	115.4	106.9	100.2	104.2
Culture, sports, entertainments	116.8	110.3	100.7	105.9
Others	133.7	113.0	100.8	113.2

ที่มา สำนักงานสถิติเวียดนาม

นักเศรษฐศาสตร์เวียดนามวิเคราะห์ว่า อัตราเงินเฟ้อของเวียดนามยังคงจะลดลงต่อไป เนื่องจากการบริโภคภายในประเทศอ่อนตัวลง และคาดว่าในกลางปี 2552 อัตราเงินเฟ้อของเวียดนามจะอยู่ระหว่างร้อยละ 10 - 12 ทำให้ทางการเวียดนามสามารถใช้นโยบายการเงินแบบผ่อนคลาย และออกมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจได้อีก

2.7 การลงทุนภาคเอกชน

การลงทุนภายในประเทศ⁹ ในปี 2551 มีมูลค่า 38.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นร้อยละ 42.5 ของ GDP เพิ่มขึ้นร้อยละ 22.2 เมื่อเทียบกับปีก่อน ในจำนวนนี้เป็นการลงทุนจากภาครัฐ 11.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นร้อยละ 28.9 ของมูลค่าการลงทุนทั้งหมด ลดลงร้อยละ 11.4 การลงทุนภาคเอกชนมีจำนวน 16.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นร้อยละ 41.2 ของมูลค่าการลงทุนทั้งหมด เพิ่มขึ้นร้อยละ 42.7 และภาคการลงทุนจากต่างประเทศ 11.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 46.9

จากรายงานการสำรวจความเชื่อมั่นทางธุรกิจของบริษัทเวียดนาม 256 บริษัท ใน 11 อุตสาหกรรมการผลิตหลัก ซึ่งจัดทำโดย The PetroVietnam Finance Investment and Consultancy Company (PVFC Invest) ร่วมกับ WVB Vietnam Financial Intelligence Services (WVB FISL) ระบุว่า ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจของเวียดนามในไตรมาสที่ 4 ของปี 2551 ลดลง 7 จุด จาก 100 จุดในไตรมาสที่ 3

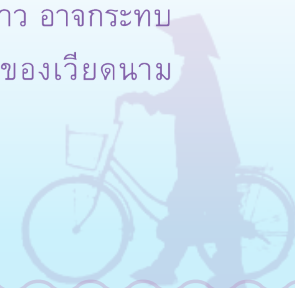
⁹ ข้อมูลจากสำนักงานสถิติเวียดนาม

เนื่องจากปัญหาภาวะเศรษฐกิจของเวียดนาม อย่างไรก็ตามบริษัทร้อยละ 50.0 เชื่อว่าภาวะเศรษฐกิจจะดีขึ้นในปี 2552 และร้อยละ 14.0 มีแผนที่จะลดจำนวนคนงานลงในปี 2552

2.8 ภาคต่างประเทศ

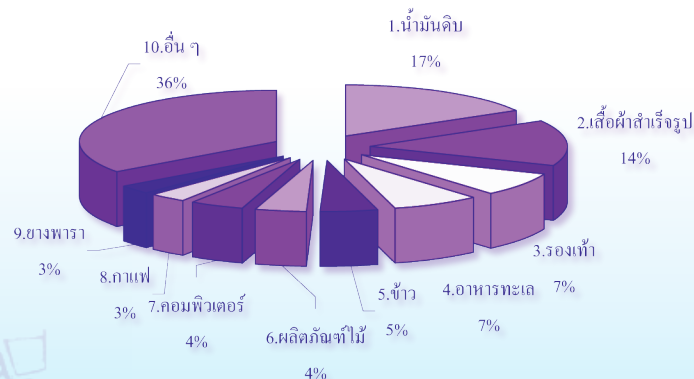
2.8.1 การค้าต่างประเทศ

สำนักงานสถิติเวียดนามเปิดเผยว่า ในปี 2551 เวียดนามมีรายได้จากการส่งออกสินค้า 62.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 29.5 โดยเป็นการส่งออกของธุรกิจเวียดนาม 28.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 34.7 และส่งออกโดยกิจการลงทุนของต่างชาติ 34.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.7 ในช่วงปลายปีรายได้จากการส่งออกลดลงอย่างมากเนื่องจากราคาสินค้าและอำนาจการซื้อของตลาดโลกลดลง สินค้าออกที่สำคัญคือน้ำมันดิบ สิ่งทอและเสื้อผ้า รองเท้า อาหารทะเล ข้าว และผลิตภัณฑ์จากไม้ สหรัฐอเมริกายังคงเป็นตลาดส่งออกที่ใหญ่ที่สุดสำหรับสินค้าเวียดนาม โดยนำเข้าสินค้าจากเวียดนาม 11.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.5. กลุ่มประเทศอาเซียน 10.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 31.0 สหภาพยุโรป 10.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.0 และญี่ปุ่น 8.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 45.0 ทั้งนี้การชะลอตัวทางเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าดังกล่าว อาจกระทบต่ออุปสงค์สำหรับสินค้าเวียดนามทำให้การส่งออกของเวียดนามลดลง ซึ่งจะส่งผลให้เวียดนามขาดดุลการค้าเพิ่มขึ้น

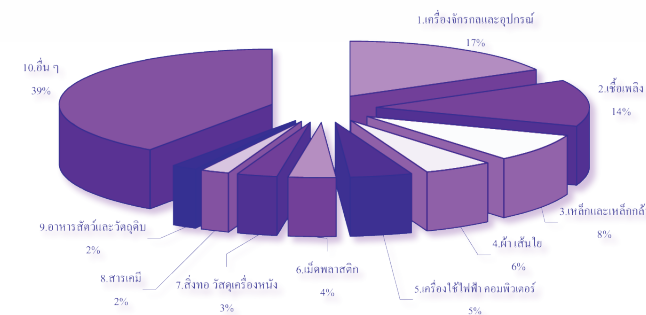

เวียดนามนำเข้าสินค้ามูลค่า 80.4 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ในปี 2551 เพิ่มขึ้นร้อยละ 28.3 เมื่อเทียบกับปีก่อน โดยเป็นสินค้าที่นำเข้าเพื่อใช้ในธุรกิจเวียดนาม 51.8 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.5 และใช้ในโครงการลงทุนจากต่างประเทศ 28.6 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 31.7 สินค้านำเข้าส่วนใหญ่เป็นสินค้าที่ใช้ในการผลิตถึงร้อยละ 88.8 และสินค้าอุปโภคบริโภค ร้อยละ 7.8 โดยนำเข้าจากประเทศในกลุ่มอาเซียน 19.5 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 22.5 จีน 15.4 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.2 สหภาพยุโรป 5.2 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 ไต้หวัน 8.4 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.8 และญี่ปุ่น 8.3 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 37.7 ในจำนวนนี้เป็นการนำเข้าน้ำมันสำเร็จรูปถึง 10.9 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 41.2

สินค้าส่งออกของเวียดนาม ปี 2551

สินค้านำเข้าของเวียดนาม ปี 2551

ดุลการค้า

ในปี 2551 เวียดนามขาดดุลการค้า 17.5 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.1 เมื่อเทียบกับปีก่อน เฉพาะประเทศในกลุ่มอาเซียนเวียดนามขาดดุลการค้าถึง 9.3 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. สาเหตุสำคัญของการขาดดุลการค้ามาจากการนำเข้าสินค้าทุน โดยเฉพาะเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยในเรื่องการลดและยกเลิกภาษีตามพันธกรณีภายใต้ WTA และ AFTA สินค้านำเข้าส่วนใหญ่คือน้ำมันสำเร็จรูป เหล็กและเหล็กกล้า เส้นใยสิ่งทอ และเครื่องใช้ไฟฟ้าจากประเทศในเอเชียและจีน

การชำระหนี้ต่างประเทศของเวียดนาม ปี 2551

	หน่วย : พันล้านดอลลาร์ สรอ.			
	2548	2549	2550	2551
มูลค่าการค้า	69.2	84.7	111.3	143.3
การส่งออก	32.5	39.8	48.6	62.9
การนำเข้า	36.8	44.9	62.7	80.4
ดุลการค้า	-4.3	-5.1	-14.1	-17.5
อัตราการค้าขายตัว (%)				
				28.8
				29.5
				28.3
				-24.1

ที่มา : สำนักงานสถิติเวียดนาม

ดุลบริการ

การส่งออกและนำเข้าบริการ¹⁰ ในปี 2551 เพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับการส่งออกและนำเข้าสินค้า โดยบริการส่งออกของ เวียดนามมีมูลค่า 7.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.8 ในจำนวนนี้เป็นรายรับจากการท่องเที่ยว 4.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.2 การขนส่งทางอากาศ 1.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.7 การขนส่งทางทะเล 1.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 27.7

มูลค่าบริการนำเข้าของเวียดนามในปี 2551 มีจำนวน 7.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.3 เมื่อเทียบกับปีก่อน เป็นรายจ่ายการท่องเที่ยว 1.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้น ร้อยละ 6.6 การขนส่งทางอากาศ 0.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลง ร้อยละ 2.4 การขนส่งทางทะเล 0.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้น ร้อยละ 20.0

¹⁰ ข้อมูลจากสำนักงานสถิติเวียดนาม

Export - import of services in 2008

	USD million		2008 vs. 2007 (%)	Structure 2008 %
	2007	2008		
Exported services	6,460	7,096	109.8	100.0
Air transport	1,069	1,322	123.7	18.6
Sea transport	810	1,034	127.7	14.6
Post & communication	110	80	72.7	1.2
Tourist	3,750	4,020	107.2	56.7
Finance	332	230	69.3	3.2
Insurance	65	60	92.3	0.8
Governmental service	45	50	111.1	0.7
Other	279	300	107.5	4.2

Export - import of services in 2008

	USD million		2008 vs. 2007 (%)	Structure 2008 %
	2007	2008		
Imported services	7,176	7,915	110.3	100.0
Tourist	1,220	1,300	106.6	16.4
Air transport	820	800	97.6	10.2
Sea transport	250	300	120.0	3.8
Post & communication	47	54	115.7	0.7
Finance	300	230	76.7	2.9
Insurance	210	150	71.4	1.9
Governmental service	40	50	125.0	0.6
Other	1,030	850	82.5	10.7
Estimated C.I.F for imports	3,259	4,181	128.3	52.8

ที่มา : สำนักงานสถิติเวียดนาม

เงินทุนเคลื่อนย้าย

การลงทุนจากต่างประเทศในเวียดนามเพิ่มขึ้นอย่างมากจากการที่รัฐบาลเร่งเปิดเสรีด้านการลงทุนตั้งแต่ปี 2550 เพื่อให้สอดคล้องกับข้อตกลงของ WTO ส่งผลให้นักลงทุนต่างชาติมั่นใจและเข้าไปลงทุนเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักลงทุนจากประเทศมาเลเซียที่ในอดีตเมื่อปี 2549 เคยเป็นผู้ลงทุนอันดับ 10 ด้วยมูลค่าการลงทุน 1.6 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ได้ขยับเป็นอันดับ 1 ด้วยการลงทุน 14.9 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ในปี 2551

รัฐบาลเวียดนามได้ให้ความเห็นชอบการลงทุนจากต่างประเทศในปี 2551 จำนวน 1,171 โครงการ มูลค่าการลงทุน 60.3 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. มากกว่าปี 2550 ถึง 3.2 เท่า แต่หากพิจารณาจากจำนวนโครงการ พบว่าลดลงร้อยละ 24.2 และหากนับรวมการขยายการลงทุนในโครงการที่ดำเนินอยู่แล้ว 311 โครงการ มูลค่า 3.7 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. จะทำให้มีมูลค่าการลงทุนจากต่างประเทศรวม 64.0 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เพิ่มขึ้นเกือบ 3.0 เท่า เมื่อเทียบกับปีก่อน การลงทุนส่วนใหญ่อยู่ในภาคอุตสาหกรรมและการก่อสร้าง 32.6 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. คิดเป็นร้อยละ 54.1 และภาคบริการ มูลค่า 27.4 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. คิดเป็นร้อยละ 45.5 ของเงินลงทุนทั้งหมด ประเทศที่ลงทุนอันดับแรกได้แก่ มาเลเซีย 14.9 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ไต้หวัน 8.6 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. และญี่ปุ่น 7.3 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ.

การลงทุนในเวียดนามส่วนใหญ่เป็นการลงทุนจากประเทศในภูมิภาคเอเชียด้วยกัน เช่น มาเลเซีย ไต้หวัน ญี่ปุ่น สิงคโปร์ ที่ผ่านมามีการลงทุนจำนวนรวมทั้งสิ้น 9,803 โครงการ¹¹ มูลค่าการลงทุน 149.8 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. นักลงทุนต่างชาติรายใหญ่ที่สุด คือ ไต้หวัน มีสัดส่วนร้อยละ 13.1 ของมูลค่าการลงทุนจากต่างประเทศทั้งหมด (1,940 โครงการ เงินลงทุนรวม 19.7 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ.) รองลงมาได้แก่ มาเลเซีย (302 โครงการ เงินลงทุน 17.8 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ.) ญี่ปุ่น (1,046 โครงการ เงินลงทุนรวม 17.2 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. และเกาหลีใต้ (2,058 โครงการ เงินลงทุนรวม 16.5 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ.) โดยต่างประเทศให้ความสนใจลงทุนในด้านอุตสาหกรรมมากที่สุด 6,303 โครงการ เงินลงทุนรวม 87.8 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 58.6 ของมูลค่าการลงทุนจากต่างประเทศทั้งหมด รองลงมาในด้านการเกษตรและป่าไม้ และด้านการบริการต่าง ๆ

เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ในประเทศเวียดนามมีแนวโน้มชะลอการลงทุนเนื่องจากการอ่อนค่าของเงินดอง นักลงทุนจึงรอดูเสถียรภาพของเงินเฟ้อและอัตราค่าจ้าง รวมถึงรอให้ค่าเงินดองอ่อนค่ามากขึ้นเพื่อประโยชน์จากมูลค่าการลงทุนในรูปสกุลเงินดอง ในปี 2552 เวียดนามได้ปรับประมาณการ FDI เหลือเพียง 30.0 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เนื่องจากวิกฤตเศรษฐกิจ

¹¹ ข้อมูล ณ วันที่ 22 ธันวาคม 2551 จากสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงเทพมหานคร ส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์

สำหรับกิจการที่รัฐบาลเวียดนามมีนโยบายสนับสนุนการลงทุนในประเทศ มีหน่วยงานดูแลที่สำคัญ คือ Foreign Investment Agency สังกัดกระทรวงวางแผนและการลงทุน (Ministry of Planning and Investment: MPI) และหน่วยงานระดับกรม (Department of Planning and Investment: DPI) ประจําอยู่ในทุกจังหวัด

Foreign direct investment (granted license) 2008

	Number of projects (Project)	Registered capital (Billion USD)
Total	1,171	60,271.2
By economic activity		
Heavy industry	177	19,441.0
Oil & gas	8	10,574.9
Office & apartment construction	33	9,594.5
Hotel & tourism	26	9,126.1
Construction of new urban areas	5	4,896.5
Transport, communication	25	1,858.6
Light industry	245	1,818.5
Culture, health and education	21	489.5
Food manufacturing	35	434.2
Construction	107	351.4
Agriculture and forestry	40	247.2
Infrastructure construction for		
industrial parks	5	137.2
Finance & banking	1	18.2
Fishery	5	4.8
Other	438	1,278.6

Foreign direct investment (granted license) 2008

Major country	Number of projects (Project)	Registered capital (Billion USD)
Malaysia	55	14,938.3
Taiwan	132	8,643.5
Japan	105	7,287.5
Singapore	101	4,466.4
Brunei	19	4,400.8
Canada	9	4,237.7
Thailand	32	3,992.7
Virgin Islands (UK)	49	3,940.8

ที่มา : สำนักงานสถิติเวียดนาม

2.8.2 การค้าระหว่างไทยกับเวียดนาม

การค้าระหว่างไทยกับเวียดนามมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง สำหรับปี 2551 มีมูลค่าการค้า 6,464.0 ล้านดอลลาร์ สรอ. โดยไทยส่งออกไปเวียดนาม 5,017.9 ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 31.9 ขณะที่มูลค่าการนำเข้า 1,446.2 ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 30.0 ไทยได้เปรียบดุลการค้า 3,571.7 ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 32.7

มูลค่าการค้าระหว่างไทยกับเวียดนาม (Trade with Thailand)

	หน่วย : ล้านดอลลาร์ สรอ.			
	2549	2550	2551	2551/2550 (%)
มูลค่าการค้ารวม	3,970.5	4,916.2	6,464.1	31.5
ไทยส่งออกไปเวียดนาม	3,075.0	3,804.1	5,017.9	31.9
ไทยนำเข้าจากเวียดนาม	895.5	1,112.1	1,446.2	30.0
ดุลการค้าไทย-เวียดนาม	2,179.5	2,692.0	3,571.7	32.7

สินค้าส่งออก

ในปี 2551 ประเทศไทยส่งออกไปตลาดเวียดนามเป็นอันดับที่ 9 มูลค่า 5,017.9 ล้านดอลลาร์ สรอ. สินค้าส่งออกสำคัญของไทย ได้แก่ น้ำมันสำเร็จรูป เม็ดพลาสติก เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เคมีภัณฑ์ และเครื่องยนต์สันดาปภายใน ลูกสูบและส่วนประกอบ

สินค้าหลักที่ไทยส่งออกไปเวียดนาม

ล้านดอลลาร์ สรอ.

สินค้า	2549	2550	2551	2551/2550 (%)
น้ำมันสำเร็จรูป	364.9	398.1	877.1	120.3
เม็ดพลาสติก	294.8	342.3	404.5	18.2
เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	245.2	320.4	324.1	1.1
เคมีภัณฑ์	80.6	118.6	163.1	37.5
เครื่องยนต์สันดาปภายใน แบบลูกสูบฯ	120.9	128.7	157.3	22.2
เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	67.7	128.8	156.4	21.4
กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	84.9	108.6	146.2	34.6
รถยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ	47.9	91.4	142.6	56.1
ผลิตภัณฑ์ยาง	65.1	97.7	140.8	44.1
รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ	62.7	84.3	132.8	57.6
รวมสินค้า 10 รายการ	1,434.7	1,818.9	2,644.9	45.4
อื่น ๆ	1,640.3	1,985.2	2,373.0	19.5
มูลค่ารวม	3,075.0	3,804.1	5,017.9	31.9

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศการค้าระหว่างประเทศ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

สินค้านำเข้า

ปี 2551 ประเทศไทยนำเข้าจากตลาดเวียดนามเป็นอันดับที่ 25 มูลค่า 1,446.2 ล้านดอลลาร์ สรอ.

สินค้าหลักที่ไทยนำเข้าจากเวียดนาม

ล้านดอลลาร์ สรอ.

สินค้า	2549	2550	2551	2551/2550 (%)
เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ฯ	279.9	294.2	353.1	20.0
น้ำมันดิบ	214.5	264.3	220.8	-16.5
เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	9.0	12.9	120.3	832.6
เครื่องจักร ไฟฟ้า และส่วนประกอบ	49.2	71.8	105.7	47.2
ด้ายและเส้นใย	37.1	48.2	65.3	35.5
เครื่องมือเครื่องใช้ทาง วิทยาศาสตร์ฯ	21.0	46.7	60.0	28.5
ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ	27.3	34.7	46.3	33.4
เคมีภัณฑ์	16.9	29.1	38.0	30.6
กาแฟ ชา เครื่องเทศ	0.3	0.9	32.7	3,533.3
ถ่านหิน	31.7	26.2	32.2	22.9
รวมสินค้า 10 รายการ	686.9	829.0	1,074.4	29.6
อื่น ๆ	208.6	283.1	371.8	31.3
มูลค่ารวม	895.5	1,112.1	1,446.2	30.0

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศการค้าระหว่างประเทศ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

สินค้านำเข้าของไทยจากเวียดนามที่สำคัญ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ และส่วนประกอบ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 24.4 ของมูลค่าการนำเข้ารวม รองลงมาได้แก่ น้ำมันดิบ เหล็กและเหล็กกล้า เครื่องจักร ไฟฟ้าและส่วนประกอบ และด้ายและเส้นใย

โครงการลงทุนของไทยในเวียดนามเริ่มต้นตั้งแต่ปี 2531 เป็นต้นมา ในช่วงแรกยังมีจำนวนไม่มากนัก และมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วในปี 2535 ณ วันที่ 22 ธันวาคม 2551 การลงทุนของไทยในเวียดนามมีทั้งสิ้น 198 โครงการ มูลค่าการลงทุน 5.7 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เป็นอันดับ 8 ของการลงทุนของต่างชาติ และเป็นอันดับ 3 ในอาเซียน รองจากมาเลเซีย และสิงคโปร์ โดยเป็นการลงทุนในธุรกิจการเกษตร ปศุสัตว์ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การก่อสร้าง โรงแรม ภัตตาคาร อุปกรณ์ก่อสร้าง อะไหล่รถยนต์ จักรยานยนต์ โรงงานกระดาษ และโรงงานผลิตอาหาร

2.9 การคลัง

อัตราเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับสูง และการขาดดุลการค้า ส่งผลต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของเวียดนาม ทางกรมเวียดนามได้ดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดมากขึ้นเพื่อควบคุมสภาพคล่องในระบบเศรษฐกิจ รวมถึงมาตรการทางการคลังที่ลดการใช้จ่ายภาครัฐ และลดโครงการลงทุนของวิสาหกิจภาครัฐ ช่วยให้การนำเข้า โดยเฉพาะสินค้าทุนชะลอลง ส่งผลให้เวียดนามขาดดุลการค้าลดลง

จากรายงานของกระทรวงการคลังเวียดนาม (The Ministry of Finance - MOF) ในปี 2551 รัฐบาลมีรายรับ 24.3 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.3 เมื่อเทียบกับปีก่อน และสูงกว่าประมาณการรายได้ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 23.8 โดยรายได้ที่เพิ่มขึ้นมากคือรายได้ภายในประเทศ รายได้จากน้ำมันดิบ และรายได้จากภาคการค้า ด้านรายจ่ายของรัฐบาลมีจำนวน 28.9 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 22.3 เมื่อเทียบกับปีก่อน สูงกว่าประมาณการรายจ่ายร้อยละ 18.9 รายจ่ายหลักที่เพิ่มขึ้นได้แก่ รายจ่ายเพื่อการลงทุน และการพัฒนา รายจ่ายด้านบริการสาธารณะและป้องกันประเทศ

ในปี 2551 การใช้จ่ายด้านการคลัง รวมทั้งการลงทุนภาครัฐ มีการขยายตัวสูง เป็นผลให้เกิดปัญหาการขาดดุลงบประมาณ เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2551 สภาแห่งชาติเวียดนามเห็นชอบแผนงบประมาณประจำปี 2552 จำนวน 29.8 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เป็นงบประมาณขาดดุล 5.3 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. หรือร้อยละ 4.8 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) โดยคาดว่ารัฐบาลจะสามารถจัดเก็บรายได้ในปี 2552 ได้ 23.6 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. หรือร้อยละ 21.5 ของ GDP รายจ่ายที่ถูกตัดลดลงประมาณค่อนข้างมาก ได้แก่ การลงทุนของภาครัฐ ลดจาก 7.2 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ในปี 2551 เหลือ 6.8 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. และค่าจ้างลูกจ้างภาครัฐ ลดจาก 2.6 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ในปี 2551 เหลือ 2.2 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ.

สภาแห่งชาติเวียดนามได้ขอให้รัฐบาลคงนโยบายการเงินอย่างเข้มงวดและใช้จ่ายงบประมาณอย่างประหยัดต่อไป เพื่อลดการขาดดุลงบประมาณและต่อสู้กับภาวะเศรษฐกิจ นอกจากนี้ สภาแห่งชาติยังได้ผลักดันการปรับปรุงนโยบายภาษี และอนุมัติให้ระดมทุนโดยการออกพันธบัตรรัฐบาลเพื่อนำรายได้ไปใช้ในการศึกษา การสาธารณสุข การคมนาคม และการชลประทานในเขตทุรกันดาร

การลงทุนภาครัฐที่น่าสนใจ

รถไฟความเร็วสูง รัฐบาลเวียดนามตัดสินใจสร้างระบบรถไฟความเร็วสูงเพื่อรองรับการคมนาคมขนส่งของประเทศ ระหว่างกรุงฮานอยกับนครโฮจิมินห์ศูนย์กลางเศรษฐกิจในภาคใต้ โดยบริษัท Vietnam - Japan Consulting Joint Venture ซึ่งตั้งขึ้นโดยเงินช่วยเหลือจากรัฐบาลญี่ปุ่นร่วมกับบริษัทรถไฟเวียดนามในกรุงฮานอย ใช้งบประมาณ 35,000 ล้านดอลลาร์ สรอ. ในการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับระบบรถไฟความเร็วสูง ระยะทาง 1,550 กิโลเมตร ประกอบด้วย 27 สถานี แล่นด้วยเร็วเฉลี่ย 350 กิโลเมตรต่อชั่วโมง มูลค่าก่อสร้างทั้งสิ้น 55,700 ล้านดอลลาร์ สรอ. รัฐบาลญี่ปุ่นสนับสนุนเงินทุนทั้งในรูปเงินร่วมลงทุนกับเงินกู้ส่วนหนึ่ง ส่วนรัฐบาลเวียดนามระดมทุนสมทบอีก 23,100 ล้านดอลลาร์ สรอ. กำหนดแล้วเสร็จตลอดเส้นทางในปี 2578 และในเดือนพฤศจิกายน 2551 รัฐบาลเวียดนามได้อนุมัติเงินงบประมาณก้อนแรก 2,000 ล้านดอลลาร์ สรอ. เพื่อเริ่มงานก่อสร้าง โดยไม่ต้องรอผลการศึกษาให้แล้วเสร็จ

คาดว่าจะเปิดให้บริการสองช่วงแรกได้ในปี 2563 ประเมินว่าจะมีผู้สัญจรไปมาระหว่างกรุงฮานอยกับนครโฮจิมินห์ถึง 48,000 คนต่อวัน และจะเพิ่มขึ้นเป็น 85,000 คนต่อวัน ภายในปี 2568

รถไฟสายฮานอย - หานหนิง บริการรถไฟโดยสารระหว่างกรุงฮานอยกับนครหานหนิง เป็นความร่วมมือระหว่างจีนกับเวียดนาม ในการประชุมผู้นำกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง หรือ GMS (Greater Mekong Sub - Region) ที่จัดขึ้นในนครเวียงจันทน์ เมื่อเดือนมีนาคม 2551 รัฐบาลจีนและเวียดนามได้ลงนามความตกลงเชื่อมการพัฒนาเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือของเวียดนาม กับภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีนเข้าด้วยกันเป็นระเบียงเศรษฐกิจใหม่ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในแผนการเชื่อมเส้นทางคมนาคมและขนส่งในอนุภูมิภาค โดยได้รับการสนับสนุนด้านการเงินจากธนาคารพัฒนาเอเชีย และในอนาคตจะเชื่อมต่อเข้ากับการพัฒนาเศรษฐกิจเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทั้งหมด รถไฟสายฮานอย - หานหนิง ประกอบด้วย 6 ตู้โดยสาร ออกจากสถานียาเลิม (Gia Lam) ถึงหานหนิง ในมณฑลกว่างซี (Guangxi) ของจีน รวมระยะทางประมาณ 380 กิโลเมตร ปัจจุบันระบบรถไฟทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีนได้เปลี่ยนไปใช้รางขนาด 1.4 เมตรแล้ว ส่วนรถไฟในเวียดนามยังคงใช้รางกว้าง 1 เมตร และกำลังพัฒนาเปลี่ยนไปใช้ 1.4 เมตร ทั้งหมดเช่นเดียวกัน

2.10 การเงินและอัตราแลกเปลี่ยน

กฎหมายองค์การสินเชื่อของเวียดนามซึ่งประกาศใช้เมื่อปี 2547 อนุญาตให้มีการดำเนินธุรกิจธนาคารซึ่งชาวต่างชาติถือหุ้น 100% ในเวียดนามได้ ทางกรมเวียดนามได้ออกใบอนุญาตดำเนินธุรกิจให้แก่ ธนาคารต่างชาติ 44 แห่ง ธนาคารร่วมทุน 5 ธนาคาร สำนักงานตัวแทนสถาบันสินเชื่อต่างชาติ 54 แห่ง และในปี 2551 ได้ให้ใบอนุญาตแก่ Standard Chartered Bank, Hong Kong Shanghai Banking Corporation และ Australia and New Zealand Banking Group ดำเนินกิจการธนาคารท้องถิ่นในเวียดนาม

อัตราดอกเบี้ย

ในปี 2551 ธนาคารแห่งรัฐเวียดนาม (State Bank of Vietnam: SBV) ได้ประกาศลดดอกเบี้ยมาตรฐานลงอย่างต่อเนื่อง เป็นผลให้ธนาคารพาณิชย์สามารถลดดอกเบี้ยสินเชื่อ และเป็นการช่วยเหลือทั้งผู้บริโภค ผู้ผลิต ผู้ประกอบการรายย่อยและนักลงทุนทั่วไป พร้อมกันนี้ SBV ยังลดเงินค้ำประกันสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ลงเพื่อช่วยสถาบันการเงินต่าง ๆ ให้สามารถบริหารเงินคล่องตัวมากยิ่งขึ้นหลังจากวิกฤติการเงินโลกเริ่มส่งผลกระทบต่อตลาดสหรัฐอเมริกา ยุโรป และญี่ปุ่น ทั้งนี้การประกาศลดอัตราดอกเบี้ย prime rate เหลือร้อยละ 8.5 ในวันที่ 22 ธันวาคม 2551 ทำให้เพดานอัตราดอกเบี้ยเงินกู้สูงสุดตามกฎหมายลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 12.75 ต่อปี (ไม่เกิน 1 เท่าครึ่ง ของ prime rate)

Information on interest rates (Year 2008)

Types of interest rate	(%/year)			
	Jan 1 st	Feb 1 st	May 19 th	June 11 th
	Oct 21 st	Nov 5 th	Nov 21 st	Dec 5 th
	Dec 22 nd			
Prime interest rate	8.5%	8.75%	12.0%	14.0%
Re-financing rate	6.5%	7.5%	13.0%	15.0%
Discount rate	4.5%	6.0%	11.0%	13.0%
			10.0%	9.0%
			12.0%	11.0%
			11.0%	10.0%
			12.0%	9.5%
			13.0%	7.5%

ตลาดเงินและอัตราแลกเปลี่ยน

ธนาคารแห่งรัฐเวียดนาม(State Bank of Vietnam : SBV) ได้ประกาศเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2551 ปรับลดค่าเงินต้องสำหรับการโอนระหว่างธนาคาร โดยกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนเท่ากับ 16,989 ต่อ 1 ดอลลาร์ สรอ. ซึ่งเป็นการลดค่าเงินสกุลท้องถิ่นลงอีกร้อยละ 3 เพื่อส่งเสริมการผลิตและการส่งออก ลดการขาดดุลการค้า กระตุ้นการลงทุนและการบริโภค และเสริมสร้างดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ โดยยังคงกรอบการเคลื่อนไหวของค่าเงินต้องในการแลกเปลี่ยนซื้อขายในแต่ละวันไว้ที่ร้อยละ 3 การลดค่าเงินดังกล่าวทำให้ลูกค้าและผู้ส่งออกเวียดนามนำเงินดอลลาร์ สรอ. ไปขายให้แก่ธนาคารพาณิชย์มากขึ้นจากที่ก่อนหน้านี้มักจะนำไปขายในตลาดมืด อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างธนาคาร¹² ปี 2551 ถัวเฉลี่ยเท่ากับ 16,440 ต่อ 1 ดอลลาร์ สรอ. นอกจากนี้ SBV ยังประกาศมาตรการเพิ่มสภาพคล่องให้แก่ธนาคารพาณิชย์ ด้วยการลดสัดส่วนเงินสำรองตามกฎหมาย และได้ขอให้ธนาคารพาณิชย์ให้ความสำคัญต่อภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรมการผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้าสินค้าจำเป็น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก โครงการที่มีศักยภาพสูง และโครงการด้านอสังหาริมทรัพย์ที่ดี รวมทั้งให้พิจารณาผ่อนปรนกำหนดเวลาชำระหนี้สำหรับผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจ เพื่อให้สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ เวียดนามมีทุนสำรองเงินตราต่างประเทศในปี 2551 จำนวน 22.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ.¹³

¹² Economist Intelligence Unit - EIU

¹³ Economist Intelligence Unit - EIU

อัตราแลกเปลี่ยนต้องเวียดนามกับสกุลเงินที่สำคัญ

	2550	2551	2552 ^F
VND:THB (av)	476	455	478
VND:US\$ (av)	16,078	16,440	17,930
VND: ¥100 (av)	13,651	15,905	19,125
VND: € (year-end)	23,379	24,234	24,756
VND:SDR (year-end)	25,551	26,158	27,946

ที่มา : EIU

จากการที่ทางการเวียดนามกำหนดให้ค่าเงินต้องต่อดอลลาร์ สรอ. ขึ้นลงในกรอบแคบๆ ระหว่างวัน ทำให้ค่าเงินต้องยังไม่สะท้อนค่าเงินที่แท้จริง ผลดังกล่าวคาดว่าค่าเงินต้องต่อดอลลาร์ สรอ. น่าจะยังคงมีแนวโน้มอ่อนค่าต่อไปในปี 2552

2.11 ตลาดทุนและตลาดหลักทรัพย์

ทางการเวียดนามได้กำหนดมาตรการควบคุมอัตราเงินเฟ้อ ด้วยการดูดสภาพคล่องออกจากตลาดเงิน ส่งผลกระทบบรรลุแรงต่อตลาดหุ้นเวียดนาม โดยดัชนีลดลงจาก 800 จุดในเดือนกุมภาพันธ์ 2551 เหลือประมาณ 500 จุดในเดือนมีนาคม 2551 อย่างไรก็ตาม ในช่วงกลางปีดัชนีตลาดหลักทรัพย์นครโฮจิมินห์ปิดตลาดเพิ่มขึ้น 3 สัปดาห์ติดต่อกัน โดยเมื่อวันศุกร์ที่ 11 กรกฎาคม 2551 ปิดตลาดที่ระดับ 456.64 จุด เพิ่มขึ้นประมาณ 90 จุด (วันศุกร์ที่ 20 มิถุนายน 2551

ดัชนีฯ ปิดตลาดที่ระดับ 366 จุด) หรือเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 24 มูลค่าการซื้อขายประมาณ 700 ล้านบาทต่อวัน ทั้งนี้ก็วิเคราะห์หลักทรัพย์ และบริษัทซื้อขายหลักทรัพย์คาดว่าจะด้วยสาเหตุจากการที่นักลงทุนเริ่มซอ้ซื้อหุ้น ประกอบกับความตั้งใจของรัฐบาลในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศอย่างจริงจัง ทำให้นักลงทุนเริ่มเข้ามาซื้อขายในตลาดหุ้นมากขึ้น สำหรับในช่วงปลายปีดัชนีตลาดหลักทรัพย์เริ่มลดลงตั้งแต่ช่วงกลางเดือนกันยายน จนถึงระดับต่ำสุดในปี 2551 ที่ระดับ 286.95 จุด เนื่องมาจากปัญหาเศรษฐกิจโลกทำให้นักลงทุนต่างชาติลดการลงทุน ส่งผลให้นักลงทุนในประเทศไม่กล้าลงทุน ทำให้ตลอดปี 2551 ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ของเวียดนามทรุดตัวลงเกือบร้อยละ 66 โดยปิดที่ระดับ 315.62 จุด ลดลง 611.4 จุด เมื่อเทียบกับปีก่อน

ส่วนที่ 3 : แนวโน้มเศรษฐกิจเวียดนามปี 2552

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

เศรษฐกิจของเวียดนามนับว่ามีอัตราเติบโตที่สูงกว่าประเทศอื่นๆ ในกลุ่มอาเซียน ทั้งนี้ภาคการเกษตรและโครงการลงทุนของต่างชาติยังคงเป็นปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญ ภารกิจของรัฐบาลคือการรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจ โดยการลดอัตราเงินเฟ้อสำหรับแผนเศรษฐกิจปี 2552 รัฐบาลได้ตั้งเป้าการขยายตัวทางเศรษฐกิจไว้ที่ร้อยละ 5.0 อัตราเงินเฟ้อไม่เกินร้อยละ 15.0 การเติบโตของการส่งออกร้อยละ 13.0 ขยายการจ้างงานเพิ่มขึ้น 1.7 ล้านคน ลดจำนวนครัวเรือนที่ยากจนให้เหลือร้อยละ 12.0 ประชากรในชนบทไม่น้อยกว่าร้อยละ 79.0 มีน้ำประปาใช้ อัตราการเข้าศึกษาระดับอุดมศึกษาเพิ่มร้อยละ 11.4 และสายอาชีพเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.0 เพิ่มรายได้ต่อหัวของประชากรเป็น 1,200 ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อปี มุ่งให้ความสำคัญต่อการป้องกันภาวะเงินฝืดควบคู่ไปกับการควบคุมอัตราเงินเฟ้อ ดำเนินนโยบายการเงินอย่างเข้มงวด และใช้จ่ายงบประมาณอย่างประหยัด ผลักดันการปรับปรุงนโยบายภาษี และระดมเงินทุนโดยการขายพันธบัตรรัฐบาลเพื่อใช้ในการลงทุน ด้านการศึกษา การสาธารณสุข การคมนาคม และการชลประทานในชนบท

ไตรมาสแรกของปี 2552 ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ¹⁴ ขยายตัวร้อยละ 3.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน คาดว่าเมื่อสิ้นปีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) จะขยายตัวที่ร้อยละ 4.8 - 5.6

กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) พยากรณ์ว่า ปี 2552 GDP ของเวียดนามจะขยายตัวร้อยละ 3.5 - 5.0 นอกจากนี้ธนาคารโลก ยังได้ปรับลดประมาณการการขยายตัวทางเศรษฐกิจเวียดนามเป็นร้อยละ 5.0 เนื่องจากผลกระทบจากวิกฤตการเงินโลกส่งผลกระทบต่อโครงการลดความยากจน การส่งออก และการลงทุน ธนาคารโลก แนะนำให้เวียดนามให้ความสำคัญกับการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ พัฒนาโครงสร้างสาธารณูปโภคและการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ

ภาคการเกษตร

สำนักงานสถิติเวียดนามรายงานผลผลิตภาคการเกษตรในไตรมาสแรกของปี 2552 เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 0.9 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยผลผลิตทางการเกษตรลดลงร้อยละ 0.1 ป่าไม้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 และการประมงเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.9

ผลผลิตภาคเกษตรกรรมของเวียดนามในปี 2552 คาดว่าจะเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 2.5 - 4.5 เนื่องจากการผลิตข้าวนาปีในเขตที่ราบปากแม่น้ำโขงซึ่งมีฤดูเก็บเกี่ยวระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคมได้ผลสูงเกินกว่าที่คาดไว้ เวียดนาม¹⁵ มีข้าวเหลือนับสิบล้านตัน

¹⁴ สำนักงานสถิติเวียดนาม

¹⁵ รายงานจากกระทรวงเกษตรและพัฒนาชนบท เวียดนาม

ภายในประเทศและส่งออกได้ถึง 6.4 ล้านตัน โดยมีราคาถูกกว่าข้าวไทย และคุณภาพดีกว่าข้าวจากพม่าหรือกัมพูชา จึงมีโอกาที่จะส่งออกข้าวได้ทั้งหมดตามที่คาดเอาไว้ องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) คาดว่าราคาข้าวเวียดนามในปี 2552 จะสูงขึ้นไม่มากนักเมื่อเทียบกับปี 2551 และราคาปุ๋ยรวมถึงต้นทุนการผลิตของเกษตรกรจะลดลงจากปีก่อนถึงร้อยละ 50 ซึ่งจะช่วยลดภาระต้นทุนการผลิตของเกษตรกรได้มาก

การปศุสัตว์ของเวียดนามยังคงขยายตัว โดยในไตรมาสแรกของปี 2552 เวียดนามมีโคกระบือเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน สุกรเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 และสัตว์ปีกเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.0 แต่ขณะเดียวกันเวียดนามก็ยังคงประสบกับปัญหาโรคระบาดในสัตว์ เช่น ไข้หวัดนก โรคปากเท้าเปื่อย อยู่ในหลายจังหวัด

ภาคอุตสาหกรรม

จากประมาณการของสำนักงานสถิติเวียดนาม คาดว่าผลผลิตภาคอุตสาหกรรมในปี 2552 จะเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.6 - 6.1 โดยในไตรมาสแรกของปีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยผลผลิตจากภาครัฐวิสาหกิจลดลงร้อยละ 3.2 ภาคเอกชนเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.0 และภาคการลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 ทั้งนี้ มีการลดลงของผลผลิตหลายประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งทอและเส้นใย กระดาษ เคมีภัณฑ์ และรถโดยสารขนาดใหญ่ อย่างไรก็ตามผลิตภัณฑ์ เช่น

น้ำมันดิบ เบียร์ ซีเมนต์ นมผง รถบรรทุก และบุหรี่ยังคงมีอัตราขยายตัวอยู่ในเกณฑ์ดี

ภาคบริการ

ภาคการท่องเที่ยว

ปี 2552 เวียดนามมีเป้าหมายที่จะเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติจากจำนวน 4.3 ล้านคนในปีก่อน เป็น 6.0 ล้านคน หลังจากที่ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายนักท่องเที่ยวต่างชาติได้ในปี 2551

การท่องเที่ยวแห่งเวียดนาม (VNAT) วางแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยลดค่าโดยสารเครื่องบิน และค่าที่พักลงร้อยละ 30.0 - 50.0 จนถึงเดือนกันยายน 2552 การจัดเทศกาลส่งเสริมการท่องเที่ยวทั่วประเทศ และ仍将จะเน้นพัฒนาโปรแกรมท่องเที่ยวราคาประหยัด เช่น โครงการ 3 ประเทศ 1 จุดหมาย ที่มุ่งเน้นดึงดูดนักท่องเที่ยวที่สนใจไปท่องเที่ยวในกัมพูชา ลาว และเวียดนาม

ภาคการค้า

ปี 2552 สำนักงานสถิติเวียดนามคาดว่าจะการค้าปลีกจะขยายตัวร้อยละ 15.0 - 18.0 โดยในไตรมาสแรกของปีมูลค่าการค้าปลีกเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.9 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

ภาวะแรงงาน

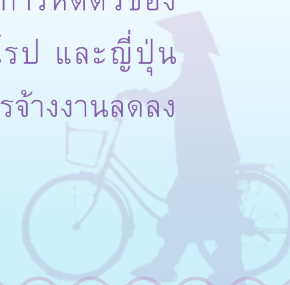
จากผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจถดถอยของโลก ทำให้จำนวนคนว่างงานเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานในภาคการลงทุนจากต่างประเทศ เนื่องจากต่างชาติชะลอการลงทุน สำนักงานสถิติเวียดนามประเมินว่าในปี 2552 จะมีการว่างงานในอัตราร้อยละ 7.7 ของกำลังแรงงาน

ระดับราคา

สำนักงานสถิติเวียดนามรายงานดัชนีราคาผู้บริโภคในไตรมาสแรกของปี 2552 เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.5 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และจากรายงานของ The Economist Intelligence Unit – EIU เมื่อเดือนเมษายน 2552 คาดว่าดัชนีราคาผู้บริโภคของเวียดนามมีแนวโน้มที่จะลดลงอย่างต่อเนื่อง และมีค่าเฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ร้อยละ 4.8

ภาคต่างประเทศ

ธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชียประเมินว่า การเติบโตของเศรษฐกิจเวียดนามในระยะปานกลางและระยะยาวยังอยู่ในเกณฑ์ดี แม้ว่าอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะชะลอตัวลงบ้าง เนื่องจากภาคการส่งออกของเวียดนามได้รับผลกระทบจากการหดตัวของความต้องการสินค้าจากตลาดสหรัฐอเมริกา ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งส่งผลให้เวียดนามขาดดุลการค้าเพิ่มขึ้น อัตราการจ้างงานลดลง

มีการปรับลดของอัตราแลกเปลี่ยน รวมถึงการลดลงของการบริโภคในประเทศ

รัฐบาลเวียดนามได้ตั้งเป้าหมายการส่งออกปี 2552 ขยายตัวร้อยละ 13.0 ซึ่งเป็นเป้าหมายที่ไม่สูงมากนักเมื่อเทียบกับปี 2551 เพื่อสะท้อนการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก โดยในไตรมาสแรกของปี 2552 การส่งออกของเวียดนามมีมูลค่าประมาณ 13.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

การนำเข้าในไตรมาสแรกของปี 2552 มีมูลค่า 11.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 45.0 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน สาเหตุเนื่องมาจากการนำเข้าของภาครัฐวิสาหกิจที่ลดลงถึงร้อยละ 50.4 และภาคการลงทุนจากต่างประเทศลดลงร้อยละ 32.4 โดยเฉพาะการนำเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์ เหล็ก รถยนต์ และรถจักรยานยนต์

สำนักงานสถิติเวียดนามคาดว่าจะการส่งออกของปี 2552 มีมูลค่าประมาณ 56.0 - 58.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. มูลค่าการนำเข้า 63.0 - 65.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ.

เงินทุนเคลื่อนย้าย

ในปี 2552 กระทรวงวางแผนและการลงทุน (Ministry of Planning and Investment : MPI) กำหนดเป้าหมายเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ไว้ที่ 30.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 53.1 (ปี 2551 มีการลงทุนจากต่างประเทศ 64.0 พันล้าน

ดอลลาร์ สรอ.) เนื่องจากผลกระทบจากวิกฤติการเงินโลกและประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคมีมาตรการส่งเสริมการลงทุนที่เอื้อต่อการลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้น

ในไตรมาสแรกของปี 2552 มีเงินลงทุนจากต่างประเทศ¹⁶ 6.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 40.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยโครงการลงทุนใหม่ส่วนใหญ่จะเน้นไปที่ภาคบริการ เวียดนามมีแหล่งเงินทุนเข้าประเทศหลายแห่ง โดยเฉพาะการลงทุนโดยตรงจากเกาหลีใต้ ญี่ปุ่น และไต้หวัน ซึ่งเป็นกลุ่มที่สนใจลงทุนในเวียดนามอย่างยิ่ง (ส่วนใหญ่เป็นประเทศแถบเอเชีย) นอกจากนี้ ยังมีเงินลงทุนในหลักทรัพย์ และเงินช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาที่คาดว่าจะได้รับจากประเทศต่างๆ มูลค่า 5.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. รวมถึงปริมาณเงินที่ส่งกลับประเทศโดยชาวเวียดนามที่อาศัยอยู่ในต่างประเทศ

ในการประชุมกลุ่มประเทศผู้ให้ความช่วยเหลือแก่เวียดนาม ประจำปี 2551 จัดโดยกระทรวงวางแผนและการลงทุนเวียดนาม ร่วมกับสำนักงานธนาคารโลกประจำเวียดนาม เมื่อวันที่ 4 - 5 ธันวาคม 2551 ที่กรุงฮานอย ประเทศผู้ให้ได้ประกาศวงเงินช่วยเหลือเพื่อการพัฒนา (ODA) แก่เวียดนาม สำหรับปี 2552 รวม 5.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ธนาคารโลกให้ความช่วยเหลือมากที่สุดจำนวน 1.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. อันดับสองธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย (ADB) 1.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. และสหภาพยุโรปให้ 893.0 ล้านดอลลาร์ สรอ.

¹⁶ สำนักงานสถิติเวียดนาม

แม้ตัวเลขการประกาศให้ ODA แก่เวียดนามสำหรับปี 2552 จะน้อยกว่าปี 2551 (5.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ.) แต่ก็นับได้ว่าเป็นจำนวนเงินความช่วยเหลือที่สูงเมื่อคำนึงถึงสภาพเศรษฐกิจโลกที่ซบเซาอยู่ในขณะนี้ ถือเป็นการแสดงความเชื่อมั่นต่อเวียดนามของประชาคมระหว่างประเทศ ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมาประเทศผู้ให้ได้อำนวยให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาแก่เวียดนามรวม 1.4 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. โดยมีการใช้จ่ายเพื่อดำเนินโครงการไปแล้วกว่า 6.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ส่วนใหญ่เป็นโครงการด้านการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เวียดนามต้องการงบประมาณเพื่อใช้ในการปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานในเมืองใหญ่และจังหวัดสำคัญต่างๆ โดยเฉพาะด้านการจราจร น้ำประปา ระบบระบายน้ำ การกำจัดขยะ และโครงการพัฒนาเมืองเพื่อตอบสนองกับจำนวนประชากรในเมืองที่ขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว เจ้าหน้าที่สำนักงานธนาคารโลกประจำเวียดนามประเมินว่าเวียดนามเป็นหนึ่งในประเทศที่มีการขยายตัวของชุมชนเมืองเร็วที่สุดในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก และประมาณการว่าในแต่ละปีเวียดนามจะมีประชากรในเมืองเพิ่มขึ้น 1.3 ล้านคน

การคลัง

สภาแห่งชาติเวียดนามเห็นชอบแผนงบประมาณประจำปี 2552 จำนวน 29.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เป็นงบประมาณขาดดุล 5.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือร้อยละ 4.8 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP)

หมวดที่ถูกตัดงบประมาณค่อนข้างมากได้แก่ การลงทุนภาครัฐ และค่าจ้างลูกจ้างภาครัฐ สภาแห่งชาติเวียดนามได้ขอให้รัฐบาลเวียดนามคงนโยบายการเงินอย่างเข้มงวดและใช้จ่ายงบประมาณอย่างประหยัดต่อไป เพื่อลดการขาดดุลงบประมาณและต่อสู้กับการชะลอตัวของภาวะเศรษฐกิจ

การเงินและอัตราแลกเปลี่ยน

Monthly Report เดือนเมษายน 2552 ของ The Economist Intelligence Unit - EIU คาดว่าการเพิ่มจำนวนของผู้รับอนุญาตประกอบกิจการซื้อขายเงินตราต่างประเทศ และนโยบายสนับสนุนผู้ส่งออก จะส่งผลให้ค่าเงินต้องยังคงอ่อนค่าลงเมื่อเทียบกับสกุลเงินดอลลาร์ สรอ. โดยในช่วงต้นเดือนเมษายนอัตราแลกเปลี่ยนของธนาคารพาณิชย์อยู่ที่ 17,755 ต่อ 1 ดอลลาร์ สรอ. ขณะเดียวกันอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างธนาคารที่กำหนดโดยธนาคารแห่งรัฐเวียดนามอยู่ที่ 16,950 ต่อ 1 ดอลลาร์ สรอ.

จากการที่ธนาคารแห่งรัฐเวียดนาม (SBV) มีนโยบายการเงินที่ผ่อนคลายลง ช่วยให้ภาคเอกชนเวียดนามสามารถเข้าถึงสินเชื่อธนาคารได้ง่ายขึ้น และยังเป็นการช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจอีกทางหนึ่ง ธนาคารพาณิชย์เวียดนามจะปรับลดอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อระยะสั้นสำหรับสัญญาเงินกู้ที่ให้กับบริษัทเอกชนของเวียดนามเพื่อเป็นการช่วยเหลือในภาวะที่เศรษฐกิจชะลอตัว เงินกู้ส่วนใหญ่ที่จะได้รับการพิจารณาเป็นสัญญาที่ทำไว้ในช่วงที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้สูง ปัจจุบัน กฎหมายเวียดนามกำหนดให้ธนาคารคิดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้

สูงสุดได้ไม่เกินร้อยละ 150 ของอัตราดอกเบี้ยพื้นฐาน ซึ่งในเดือน พฤษภาคม 2552 อัตราดอกเบี้ยพื้นฐานเท่ากับร้อยละ 7 ต่อปี ทำให้ธนาคารสามารถเรียกเก็บดอกเบี้ยจากสัญญาเงินกู้ได้ไม่เกินร้อยละ 10.5

ที่ผ่านธนาคารต่างชาติที่เข้าไปดำเนินธุรกิจในเวียดนาม ได้เพิ่มจำนวนมากขึ้น ทั้งในรูปของสาขาธนาคารต่างชาติ ธนาคารร่วมทุนกับคนท้องถิ่น หรือสำนักงานตัวแทน ทำให้ตลาดการเงินเวียดนามคึกคักและดึงดูดใจมากขึ้น

ส่วนที่ 4 : มาตรการต่างๆ ที่สำคัญ

จากการปัญหาที่เกิดขึ้นกับระบบเศรษฐกิจทั่วโลก รัฐบาลเวียดนามได้ดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจได้ต่อไป ดังนี้

มาตรการทางการเงิน/การคลัง

มาตรการ	วงเงิน	ระยะเวลา	เป้าหมาย	อื่นๆ
1. ลดอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน (Prime interest rate) จำนวน 7 ครั้งตั้งแต่กลางปี 2551 (14.0%) ถึงกลางปี 2552 (7.0%)	-	11 มิ.ย. 2551 (14.0%) 21 ต.ค. 2551 (13%) 5 พ.ย. 2551 (12%) พ.ย. 2551 (11%) 5 ธ.ค. 2551 (10%) 22 ธ.ค. 2551 (8.5%) 1 ก.พ. 2552 (7.0%)	เพื่อช่วยผู้ประกอบการลดต้นทุนการกู้ยืมเงินและเข้าถึงแหล่งเงินกู้ได้ง่าย	การลดอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานทำให้เพดานอัตราดอกเบี้ยกู้ยืมเงินสูงสุดที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บต่อปีลดลงจาก 21% เหลือไม่เกิน 10.5% ต่อปี (ไม่เกิน 150% ของ prime rate ตามกฎหมาย)

มาตรการ	วงเงิน	ระยะเวลา	เป้าหมาย	อื่นๆ
2. ลดสัดส่วนเงินทุนที่ธนาคารพาณิชย์ต้องสำรองตามกฎหมายและลดอัตราดอกเบี้ยเงินทุนฯ จาก 9% เมื่อปี 2551 เป็น 3.6% ต่อปี	-	1 ก.พ. 2552	เพิ่มสภาพคล่องให้ธนาคารพาณิชย์และแก้ไขปัญหาการระดมทุนของธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กของเวียดนาม	
3. ให้เงินอุดหนุนแก่ผู้ประกอบการโดยช่วยรับภาระอัตราดอกเบี้ยกู้ยืม 4%	1,000 ล้าน ดอลลาร์ สรอ.	1 ก.พ. 2552	ผู้ประกอบการที่กู้ยืมเพื่อการผลิตและการประกอบธุรกิจต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด	ไม่รวมผู้นำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภค การลงทุนในหลักทรัพย์ การธนาคาร และการจำหน่ายสินค้า
4. ลดภาษีรายได้นิติบุคคล (Corporate income tax) จาก 28% เป็น 25%	-	1 ม.ค.2552	เพื่อกระตุ้นการลงทุน	

มาตรการ	วงเงิน	ระยะเวลา	เป้าหมาย	อื่นๆ
5. มาตรการจูงใจด้านภาษีสำหรับสินค้าและบริการโดย - การยกเว้นไม่เก็บภาษีส่งออก		เริ่ม ม.ค. 2552	สำหรับการส่งออกผลิตภัณฑ์ไม้ที่ทำจากไม้ที่นำเข้าโดยแจ้งต่อกรมศุลกากรก่อน 1 ธ.ค.2551 ข้าว ปุ๋ย แร่ ทองแดงและโลหะทองแดง แร่แบรต์และอพัฟฟาทิต	
- การลดภาษีมูลค่าเพิ่มจาก 10% เหลือ 5%	-	เริ่ม 1 ก.พ. 2552 ถึง 31 ธ.ค.2552	สำหรับสินค้าและบริการ ต่อไปนี้ - ธุรกิจโรงแรมและบริการด้านการท่องเที่ยวในรูปของ Package tour	

มาตรการ	วงเงิน	ระยะเวลา	เป้าหมาย	อื่นๆ
			- ถ่านหิน - เคมีขั้นต้น - ผลิตภัณฑ์เครื่องจักรกล รถยนต์และส่วนประกอบ - วัตถุระเบิด เรือ หินบด (grinding stone) - ไม้อัด ผลิตภัณฑ์คอนกรีต ยางและท่อ - ผลิตภัณฑ์โลหะมีค่ายกเว้นการนำเข้าทองคำ - เครื่องประมวลผลอัตโนมัติและส่วนประกอบ - ค่าระวาง ค่าชุดลอกทางน้ำ ค่าขนส่ง (ยกเว้นการขนส่งระหว่างประเทศ) - การพิมพ์ (ยกเว้นการพิมพ์ธนบัตร)	

มาตรการ	วงเงิน	ระยะเวลา	เป้าหมาย	อื่นๆ
- ขยายเวลาการจ่ายภาษีรายได้นิติบุคคลแก่ SMEs จาก 6 เดือน เป็น 9 เดือน		เริ่ม ม.ค. 2552	สำหรับสินค้าและบริการ ต่อไปนี้ - วัสดุก่อสร้าง - การก่อสร้างและติดตั้งเครื่องจักร - การท่องเที่ยว - การซื้อขายสินค้าอาหาร - การซื้อขายปุ๋ย - ผลิตภัณฑ์ทางวิศวกรรม	
- การยกเว้น VAT		เริ่ม ม.ค. 2552	สำหรับสินค้าและบริการ ต่อไปนี้ - สาขาสุภาพ - การพิมพ์และจำหน่ายหนังสือพิมพ์และนิตยสาร - การนำเข้าสินค้าที่ไม่สามารถผลิตได้ในประเทศ - Computer - Software	

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงเทพมหานคร กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

มาตรการอื่นๆ

รัฐบาลประกาศมาตรการจัดการปัญหาค่าครองชีพ ดังนี้

- ใช้นโยบายทางการเงินอย่างเข้มงวด ควบคุมการขยายตัวของสินเชื่อโดยธนาคารไม่ให้เกินร้อยละ 30 ขณะเดียวกันก็ใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินกิจการธนาคาร สถาบันการเงิน และการบริหารสภาพคล่องในระบบจะเอื้ออำนวยต่อการผลิตและการส่งออกของประเทศ โดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินดองกับดอลลาร์ สรอ. ที่ยืดหยุ่น ให้เคลื่อนไหวในระดับที่จะไม่เป็นปัจจัยกระตุ้นอัตราเงินเฟ้อและไม่กระทบการส่งออก

- ตัดรายจ่ายและการลงทุนสาธารณะที่ใช้งบประมาณรัฐบาล และควบคุมการดำเนินโครงการลงทุนของรัฐวิสาหกิจให้คุ้มค่าและสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ

- ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและประสิทธิภาพในการผลิต

- ส่งเสริมการสร้างสมดุลระหว่างอุปสงค์กับอุปทานของสินค้า โดยเฉพาะสินค้าที่สำคัญต่อการดำรงชีพ ทั้งนี้รัฐบาลได้กำหนดเพดานการส่งออกข้าวเพื่อให้มั่นใจว่าจะไม่เกิดภาวะขาดแคลนข้าวในประเทศ

- ลดค่าใช้จ่ายด้านการอุปโภคบริโภคและการใช้พลังงาน โดยหน่วยงานภาครัฐจะต้องลดค่าใช้จ่ายด้านการบริหารลงร้อยละ 10

- กำกับกับการบริหารจัดการด้านการตลาด เพื่อป้องกันการเก็งกำไรสินค้าสำคัญ อาทิ น้ำมัน ปูนซีเมนต์ เหล็ก ยา และอาหาร รวมทั้งปราบปรามการลักลอบขนสินค้าข้ามแดนอย่างผิดกฎหมาย

- ช่วยเหลือประชาชนยากจนโดยใช้นโยบายสวัสดิการสังคม รวมถึงการขึ้นเงินเดือนและให้สวัสดิการต่าง ๆ

- รัฐบาลออกมาตรการด้านแรงงานวงเงิน 53 ล้านดอลลาร์ สรอ. โดยให้เงินอุดหนุนคนว่างงาน เพื่อช่วยคนงานที่ตกงานซึ่งไม่สามารถเข้าถึงกองทุนประกันการว่างงานได้ก่อนวันที่ 1 มกราคม 2552

ภาคผนวก

เครื่องชี้เศรษฐกิจที่สำคัญของเวียดนามปี 2549 - 2552

	2549	2550	2551	2552 ^F
National Income				
Nominal GDP (USD bn)	61.0	71.2	91.3	94.4
Nominal GDP (D trn)	974.3	1,144.0	1,478.7	1,623.0
Real GDP Growth (YoY%)	8.2	8.5	6.2	3.5
Expenditure on GDP (% real Change)				
Private Consumption	8.3	9.6	5.2	-0.7
Government Consumption	8.8	8.9	8.0	8.2
Gross Fixed Investment	9.9	23.0	14.0	-3.4
Exports of Goods & Services	17.3	15.3	15.0	-5.5
Imports of Goods & Services	18.5	25.7	14.6	-8.1
Origin of GDP (% real Change)				
Agriculture	3.4	3.7	4.1	2.1
Industry	10.4	10.6	6.1	5.0
Services	8.3	8.7	7.2	3.4
Population and Income				
Population (m)	84.1	85.2	86.2	87.0
GDP Per capita (USD)	725	836	1,059	1,085
Recorded unemployment (av;%)	4.8	4.6	4.7	7.7
Fiscal indicators (% of GDP)				
Central government balance	-2.9	-5.4	-5.0	-4.8
Total government revenue	28.7	27.6	27.1	23.3
Total government expenditure	31.6	33.0	32.1	28.1
Net public debt	45.9	48.1	45.2	47.5

เครื่องชี้เศรษฐกิจที่สำคัญของเวียดนามปี 2549 - 2552 (ต่อ)

	2549	2550	2551	2552 ^F
Prices and financial indicators				
Exchange rate D:US\$ (end-period)	16,055	16,010	17,433	18,165
Consumer prices (period average;%)	7.5	8.3	23.0	8.0
Consumer prices (end-period;%)	6.6	14.4	19.9	6.0
Stock of money M1 (% change)	20.7	48.9	-24	0.4
Stock of money M2 (% change)	29.7	49.1	13.6	10.0
Lending interest rate (av;%)	11.2	11.2	15.6	8.9
Current account (US\$m)				
Trade balance	-5,065	-14,121	-17,510	-9,300
-Goods:exports fob	39,826	48,561	62,906	50,900
-Goods:imports fob	-44,891	-62,682	-80,416	-60,200
Services balance	-8	-716	-819	-1,446
Income balance	-1,426	-2,168	-2,480	-1,650
Current transfers balance	4,049	6,430	7,858	6,613
Current-account balance	-164	-6,993	-11,908	-507
International reserves (US\$m)				
Total international reserves	13,591	23,748	22,685	21,595

Sources : IMF, EIU, BMI, General Statistic Office of Vietnam

Social-economic Development Goals Set 2008

	Unit	Plan	achievement in 2008
GDP growth rate	%	7.0	6.18
Export turnover growth rate	%	20 – 22	29.5
Realized investment capital as a percent of GDP	%	42	43.1
Total Government Revenues	VND Trillion	323	400
Total Government Expenditures	VND Trillion	398.98	474.3
Overspending as a percent of GDP	%	5.0	4.4
CPI December 2008 compared with December 2007	%		19.89
New enrollment rate of Technical Secondary School	%	16.5	18.7
New enrollment rate of Vocational High/Secondary School	%	18.5	43
Reduced birth rate	%o	0.3	0.2
Poverty rate	%	11 – 12	13.5
Malnutrition rate of children under 5	%	< 22	20.6
Forest coverage rate	%	40	39
Supply of sanitary water to rural area	%	75	75
Supply of clean water to urban area	%	85	75
Collected solid wastes rate	%	80	80

Source : General Statistic Office of Vietnam

2008 Average population by gender, urban-rural area and geographical region

	Thousand persons			
	Total	By gender		By urban-rural area
		Male	Female	
Whole country	86160.0	42347.1	43812.9	62122.8
Red River Delta	19694.6	9610.1	10084.5	14469.2
Northern Midland and Mountainous Region	11220.5	5599.5	5621.0	9483.8
North Central and Central Coast	19808.8	9730.3	10078.5	15445.6
Central Highland	5015.3	2514.7	2500.6	3617.8
South East	12777.1	6243.4	6533.7	5232.6
Mekong River Delta	17643.7	8649.1	8994.6	13873.8

Source : General Statistic Office of Vietnam

ปริมาณผลผลิตสินค้าอุตสาหกรรมที่สำคัญของเวียดนามในปี 2551

Items	Unit	2550	2551	2551 / 2550 (%)
Coal (pure)	'000 tons	42,403.4	39,816.8	- 6.1
Extracted crude oil	'000 tons	15,899.4	14,850.0	- 6.6
Natural gas	Million m ³	7,080.2	7,944.0	12.2
Liquidized gas	'000 tons	348.2	250.0	- 28.2
Processed seafood	'000 tons	802.32	1,035.8	29.1
Vegetable oil (refined)	"	535.02	528.6	- 1.2
Powder milk	"	39.21	46.5	18.6
Sugar (refined)	"	1,082.6	1,164.9	7.6
Beer	Million liters	1,654.65	1,849.9	11.8
Cigarettes	Million packets	4,511.2	4,434.5	- 1.7
Cotton Cloth	Million m ²	246.54	242.1	- 1.8
Synthetic Cloth	Million m ²	745.67	793.4	6.4

ปริมาณผลผลิตสินค้าอุตสาหกรรมที่สำคัญของเวียดนามในปี 2551 (ต่อ)

Items	Unit	2550	2551	2551 / 2550 (%)
Footwear	Million pairs	64.77	43.2	- 33.3
Gym shoes	Million pairs	255.85	293.2	14.6
Kraft & Paper	'000 tons	911.14	932.1	2.3
Fertilizers	'000 tons	2,499.0	2,524	1.0
Chemical paint	'000 tons	204.38	200.5	- 1.9
Soap	'000 tons	408.6	452.4	10.7
Tyre of automobile	'000 pieces	1,148.73	947.7	-17.5
Construction Glass	'000 m ²	42.06	38.4	- 8.7
Cement	Million tons	33.30	36.5	9.6
Steel	'000 tons	4,000.8	3,576.7	- 10.6
Air-conditioner	'000 units	114.05	119.3	4.6
Refrigerator	"	874.55	1,067.8	22.2
Washing machine	"	414.53	530.6	28.0

ปริมาณผลผลิตสินค้าอุตสาหกรรมที่สำคัญของเวียดนามในปี 2551 (ต่อ)

Items	Unit	2550	2551	2551 / 2550 (%)
Television	"	2,289.8	2,633.3	15.0
Passenger car	'000 units	45.70	63.2	38.3
Truck	"	26.17	36.8	40.6
Motorbike	"	2,730.05	2,880.2	5.5
Electricity	Billion kWh	66.78	75.0	12.3
Tap water	Million m ³	1,070.7	1,233.5	15.2

ที่มา สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครโฮจิมินห์

สินค้าส่งออกและนำเข้าของเวียดนาม ปี 2551

สินค้าส่งออก	อัตรา การขยายตัว		สินค้านำเข้า	อัตรา การขยายตัว	
	2551	(%)		2551	(%)
1. น้ำมันดิบ	10,450	23.1	1. เครื่องจักรกลและอุปกรณ์	13,712	23.3
2. เสื้อผ้าสำเร็จรูป	9,108	17.5	2. เชื้อเพลิง	10,888	41.2
3. รองเท้า	4,697	17.6	3. เหล็กและเหล็กกล้า	6,566	28.5
4. อาหารทะเล	4,562	21.2	4. ผ้า เส้นใย	4,434	12.0
5. ข้าว	2,902	94.8	5. เครื่องใช้ไฟฟ้า คอมพิวเตอร์	3,722	25.8
6. ผลิตภัณฑ์ไม้	2,779	15.6	6. เม็ดพลาสติก	2,924	16.6
7. คอมพิวเตอร์	2,703	25.5	7. สิ่งทอ วัสดุเครื่องหนัง	2,376	10.4
8. กาแฟ	2,022	5.8	8. สารเคมี	1,768	20.6
9. ยางพารา	1,597	14.7	9. อาหารสัตว์และวัตถุดิบ	1,738	47.2
10. อื่น ๆ	22,086	45.04	10. อื่น ๆ	32,293	31.72
มูลค่าส่งออกรวม	62,906	29.50	มูลค่านำเข้ารวม	80,416	28.3

หน่วย : ล้านดอลลาร์ สรอ.

ที่มา : สำนักงานสถิติเวียดนาม

พิมพ์ที่ : พชก.โรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรม 232/199 ถนนจันทน์ ๓.ในเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000
Tel. 0-4332-8589-91 Fax. 0-4332-8592 E-mail : sankahan@hotmail.com สทศ 37/2552